

HALKIN KURTULUŞU yolunda

5 Eylül 1977

GENÇLİK

12

250kr.

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

EMEKÇİ HALKIMIZ FAŞİST ZALİMLERE BOYUN EĞMEYECEKTİR!

2 Eylül Cuma günü faşist diktatörlük panzerleriyle, bombalarıyle, dozerleriyle Ümraniye'de 1 Mayıs mahallesi halkına saldırdı.

Arsa simsarlarına, spekülatörlere, yağmacılara göz yuman, onları destekleyen faşist devlet, emekçi halka başını sokacak bir gecekonduyu çok gördü, 1 Mayıs (Örnek) Mahallesindeki gecekonduları yıkmaya karar verdi.

Sömürünün ve yoksulluğun hergün biraz daha arttığı ülkemizde kiralar hiç bir emekçinin ödeyemeyeceği durumdadır. İşte bunun için kendine gecekondu yapar emekçi halkımız.

2 Eylül'de binlerce polis panzerler ve bombalarla yıkmaya kalktılar evleri. 1 Mayıs mahallesi halkı , yaşlısı, genci, kadını, erkeği demeden , tümü birden, proleter devrimcilerle omuz omuza karşı koydu faşitlere. Faşistlerin ilk saldırısı geri püskürtüldü. Halkın gücünden, kararlı ve cesur direnişinden korktu polis ve jandarmayı da yardıma çağırdı. Yeniden saldırdılar. Halkımız gene direndi, tıpkı Antep'te, Uşak'ta olduğu gibi. Ancak faşistler yeterli örgütlenmeden ve silahtan mahrum halkın direnişini kırdılar. 5 şehit ve onlarca yaralı verdi halkımız. Fakat bu ne ilk mücadelemizdir ne de son. Halkımız şehitlerini, proleter devrimci yoldaşlarını bağrına basacak ve mücadelesine rehber yapacaktır. 1 Mayıs mahallesinin mücadelesi devam edecektir, ta ki DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI kuruluncaya kadar.

YAŞASIN 1 MAYIS MAHALLESİ HALKININ YİĞİT DİRENİŞİ

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK

ÖLEN YOLDAŞLARIMIZIN MÜCADELESİ BİZE ÖNDER OLSUN

Faşist işgalleri kıracak, saldırıları püskürtecek güç, kitlelerin örgütlü gücüdür

Okullar açılmaya başladı. Yeni öğretim yılındaki mücadeleye öğrenci gençlik hazırlıklı girmelidir. Bu konuda her birimdeki proleter devrimci gençler diğer yurtsever, demokrat gençlik güçlerini birleştirmede sorumluluklarının bilinciyle hareket etmelidirler.

Sınıf mücadelesinin hayatın her alanında şiddetlenmesine bağlı olarak önümüzdeki öğretim yılında da öğrenci gençlikle faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçleri arasındaki mücadele daha da keskinleşecektir. Önümüzdeki dönem öğrenci gençliğin mücadelesi gelişecek ve yükselecektir. Faşist diktatörlüğün azgınca saldırıları gençliğin mücadelesini engelleyememektedir. Bunu hayat göstermektedir. Geniş gençlik yığınları faşist diktatörlüğe karşı mücadele azmiyle doludur.

Bunların yanısıra gençlik geçmiş mücadeleden edindiği bilgilerle daha tecrübelidir. Bu da öğrenci gençliğin mücadelesinin daha kararlı ve bilinçli bir nitelik kazanacağını göstermektedir.

Her birimdeki devrimci, yurtsever gençlik kendi biriminin özgül durumunu değerlendirmelidir. Kendi geçmiş mücadelesinden önümüzdeki mücadeleye ışık tutucu, eğitici dersler çıkarmalıdır. Bu derslerle kendi kitlesini eğitmelidir. Çıkarılan bu dersler diğer birimlerdeki mücadelelere ışık tutması için merkezileştirilmelidir.

Yine her birimdeki devrimci,yurtsever gençlik, düşmanın planlarını ve taktiklerini açığa çıkarmalı, mücadelesini bunlara göre ayarlamalıdır.

Öğrenci gençlik, önümüzdeki dönem faşist işgalleri kırma, faşist işgal altına girmemiş fakat faşistlerin boy hedefi seçtikleri okullara yönelecek saldırıları püskürtme, buraları devrimci, yurtsever gençliğin kaleleri

Dev.Sa. 2'de

"UDC" çağrıları iflas etmeye mahkumdur!

İkinci MC kurulduktan sonra birçok ilde ve bölgede olduğu gibi sosyal-faşistler, "UDC" demagojisini Çanakkale'de de geliştirdiler. Çanakkale'deki sekiz demokratik kuruluş MC kurulduktan sonra kendi anlayışlarına göre eylem birliği(!) yolunda karar almışlardır. Bunlardan ÇKD(Çanakkale Kültür Derneği) yönetiminde "Devrimci Yol" siyaseti, diğerlerinde ise sosyal-faşistler vardır.

3 Ağustos'ta "Devrimci Yol"dan bir kişi gelerek hiç açıklama yapmadan "Çardak Kültür Derneği" Başkanından gazetede yayınlanmak üzere yazı alıp gitmiştir. Gelibolu ve Lapseki Kültür Dernekleri'nin çalışmalardan ancak bundan sonra haberi olmuştur. Gelibolu Kültür Derneği adına Çanakkale'deki toplantıya katılan arkadaş anti-demokratik tüm tavırları açıklamıştır. Toplantıya sonradan katılan Çardak, Lapseki Kültür Derneği yöneticileri konuşmuşlar ve Çardak vermiş olduğu yazıyı geri almıştır. Proleter devrimciler bundan sonra yapılacak en geniş toplantıya katılacaklarını açıklayarak toplantıdan ayrılmışlardır. Bu arada "Devrimci Yol" grup toplantısına demokratik kuruluşların toplantısı vardır diye çağırılan "Ezine Akköy Kültür Derneği" yöneticileri de toplantıyı terk etmişlerdir.

7 Ağustos Pazar günü ise kararlaştırılan toplantı yapılamadı. "Devrimci Yol" siyaseti ile yaptığımız toplantıda DİSK'in öncülüğündeki "UDC" çağırısını destekleyen bildiriye imza koymayıp gazeteyi dağıtmayacağımızı onlara açıkladık. (8 Demokratik kuruluşun ortak açıklamasını yayınlayan yerel "Devrim" gazetesi) "Devrimci Yol"un bu ittifaka katılarak halk cephesinde gedikler açtığını, ilkeli bir şekilde kimlerle birlik yapıp yapamayacağını saptama zamanının geldiği anlatıldı. Proleter devrimciler, halk içinde gördükleri "Devrimci Yol" ile "eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi etrafında eylem birliğine gidebileceklerini açıkladılar. Diğer bir çok konuda da siyasetleri doğrultusunda görüşlerini açtılar.

10 Ağustos'ta Gelibolu'da tek sayfa basılan "Devrim" gazetesinin o haftaki sayısı bu eylem birliği (!) anlayışı içinde Devrimci Yol sempatizanları tarafından dağıtıldı. Gazetede Çanakkale'deki 8 demokratik kuruluşun ortak açıklaması ve sosyal-faşist Kemal Türkler'in demeci vardı. "Devrimci Yol"dan arkadaşlarla gece konuştuğumuzda tavırlarının yanlış olduğunu anlattık. Onlar da bunu anladıklarını ellerinde kalan gazeteyi dağıtmayacaklarını söylediler. Tüm bu konularda odaklaşan bir nokta da sosyal-faşistlerin gerektiğinde "goşist" diye saldırdığı "Devrimci Yol" siyasetinin gazeteyi dağıtım işini üstlenerek güçsüz olan sosyal-faşistlerin sesini bölgede duyurur duruma girmesiydi.

Bizler bölgemizde bundan böylede sosyal-faşist demagojiye karşı kararlı mücadelemizi yürüteceğiz. Halk saflarında gördüğümüz siyasetleri de bunlara karşı doğru tavır almaya zorlayacağız.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

ÇARDAK, LAPSEKİ, GELİBOLU'DAN
HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA GENÇLER

Faşist işgalleri kıracak

Baş.ta.sa.1'de

haline getirme mücadelesini daha sistemli ve programlı yürütmek zorundadır.

Faşist işgalleri kırma mücadelesi geniş bir perspektifle ele alınmalı, geçen seneki mücadelelerden dersler çıkarılmalıdır. Bu mücadele çok yönlü, okul içi ve okul dışı bir mücadele olarak ele alınmalıdır. Kitleler faşistlerin baskısından kurtarılmaya çalışılmalı, buralar demokratik birer mevzi haline getirilerek, faşizme karşı mücadele alanları haline getirilmesi amaç olmalıdır. Bu, soruna uzun vadeli ve sistemli bir çalışma proğramıyla bakmakla mümkündür.

Faşist işgallerin olduğu bir çok okulda okulcu diyebileceğimiz kesim okula gidip gelmektedir. Faşistlerin taktiği, kitle önderi devrimci, yurtsever militanlarla geniş öğrenci kitlesini birbirinden ayırmak, devrimci ve yurtsever kadrolarla kitlelerin bağını koparmaktır. Böylece okula gelen okulcu kitleyi sultası altına almakta, gazetesini satarak, haracını almaktadır. Bu kesimi kazanmayı, tarafsızlaştırmayı, devrimcilerden uzaklaştırmayı amaçlamaktadırlar. Bu kesim bu durumdan hiç de memnun değildir, için için kinle doludur. Fakat faşistlere karşı ona güven verecek örgütlü ve güçlü bir mücadelenin olmayışı onu boyun eğmeye itmektedir.

Faşist işgalleri kırma mücadelesinde faşistlerin bu taktiklerini iflas ettirmek için okulcu diyebileceğimiz kesimle sıkı, canlı bağlar kurulmalıdır. Bu mücadele kitlevi bir mücadele niteliğine dönüştürülmelidir.

Faşist işgal altına girmemiş, fakat faşistlerin boy hedefi seçtikleri okulları devrimci, yurtsever gençliğin kaleleri haline getirmek için geniş öğrenci kitlesiyle sıkı, canlı bağlar kurulmalıdır. Akademik-demokratik sorunlara titizlikle sahip çıkılmalı, öğrenci gençlik kitlesi içerisinde yürütülecek propaganda ve ajitasyonla, anti-faşist saflara kazanılmaya çalışılmalı, faşist saldırılara karşı hazırlanmalıdır.

Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçlerinin bütün saldırılarını püskürtecek olan, oyunlarını, tertiplerini bozacak olan kitlelerin örgütlü gücüdür. Bizim güveneceğimiz güçde budur. Fakat bu kendi kendine ve lafla oluşacak bir güç değil, kararlı, azimli, fedakâr bir çalışmayla oluşacak bir güçtür. Kitlelerle birleşmeyi esas almakla birlikte, her birimde somut eylem platformları etrafında halk saflarındaki siyasi grupların gençlik güçleriyle birleşilmeli, bu konuda proleter devrimci gençler sorumluluklarının bilinci ile hareket etmelidirler. Devrimin ve halkın çıkarları ön planda tutulmalıdır. Bunu ikinci plana itmek isteyen, grup çıkarlarını ön plana çıkaranlar; geniş gençlik kitlesi içinde teşhir edilerek, kazanılmaya çalışılmalıdır.

Faşist işgalleri kırmak, okulları, yurtları, devrimci, yurtsever gençliğin kaleleri haline getirmek için halka ve devrime olan sorumluluğumuzun bilinci ile kararlılıkla mücadele edelim.

FAŞİSTLERİ İNİNE KADAR KOVALADIK

Faşist diktatörlüğün beslemesi Ülkü Ocaklı faşist beslemelerin tüm saldırıları devrimci düşünceyi halkımıza götürmek için kitap ve HALKIN KURTULUŞU satışımızı engelleyemeyecektir.

Bizler GELİBOLULU devrimciler olarak, her yıl halkımızı avutmak, kumara alıştırmak için hâkim sınıflar tarafından kurulan senenin en büyük alış-veriş merkezi panayırda halkımızın devrimci mücadeleye katılmasında katkısı olacağına inandığımız devrimci kitaplar, Halkın Kurtuluşu gazetesi, Halkın Kurtuluşu yayınları satmak için bir sergi açtık. Ülkü Ocaklı faşistler 20.8.1977 günü sergide bulunan iki arkadaşımıza saldırdılar. Arkadaşlarımızın kararlı tavırlarıyla ve çevredeki halkın desteğiyle faşistler kaçmak zorunda kaldılar. Aynı gün, geceleyin faşistler tekrar saldırıya geçtiler. Zincirli-demirli bu saldırıyı püskürterek, faşistleri inleri olan kahveye kadar kovaladık.

"Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganı atarak çevredeki halkla birlikte olayı protesto ettik. Toplanan halka hitaben konuşan bir proleter devrimci bunun bir "sağ-sol" çatışması olmadığını, faşistlerin, bir saldırısı olduğunu, halkımız ile faşistler arasında süren bir mücadele olduğunu anlattı. İskele meydanına kadar slogan atarak yürüdük. Bir proleter devrimci and içirdi ve dağıldık.

Faşist diktatörlüğün halkımız üzerinde sürdürdüğü zulüm, baskı ve terör, halkımızın kurtuluşunu engelleyemeyecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM
HERKESE İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

GELİBOLULU
HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
GENÇLER

Yurtlarımıza militanca sahip çıkacağız, faşistlere terk etmeyeceğiz

Site Öğrenci Yurdu üzerinde özellikle son aylarda yoğunlaştırılan baskı ve terörün, faşist diktatörlük tarafından planlı ve sistemli bir şekilde sürdürüldüğü artık iyice açığa çıkmış durumdadır. Yurdu boşaltmak, yurtsever, devrimci gençlerin yerine kendi sivil faşist katillerini yerleştirmek isteyen faşist diktatörlük bunun için son bir ay içinde ardarda yurda saldırılar düzenledi.

Ağustos ayı içinde Ali Rıza Çimen yoldaşı yurdun kapısında kiralık sivil çetelerine katlettirdi.

Arkasından, katillerin kaldıkları yurtlar belliyken SİTE YURDU'na zırhlı polis araçlarının, ekiplerinin katıldığı "operasyon" gerçekleştirildi. Yurdu arama adı altında eşyaları tahrip ettiler. 63 kişiyi gözaltına aldılar. İşlerine yarayacak eşyalara, öğrencilerin paralarına el koydular. Gözaltına alınanlara çeşitli şekilde baskı uyguladılar.

Gözü dönmüş faşistler daha sonra birer hafta arayla yurda iki baskın daha düzenlediler. Her baskında, bir önceki baskında sağlam kalan ne varsa onu da tahrip ettiler.

Faşist diktatörlük yurtta barınan yurtsever, devrimci gençler üzerinde her seferinde artan bir baskı ve zulüm politikasını sistemli ve planlı bir şekilde yürütmektedir.

Hiç bir gerekçe gösterilmeden yüzlerce kişi yalnız SİTE YURDU'nda kaldığı için gözaltına alınmakta, haftanın 4 günü içeride tutulmaktadır.

Faşist diktatörlüğün paralı askerlerinin baskı ve terörü bizi yıldıramayacaktır. Aksine mücadele azmimizi, kararlılığımızı bileyecektir. Biz devrimciler olarak tıpkı İkinci Şube'ye götürüldüğümüzde yaptığımız "AÇLIK GREVİ DİRENİŞİ" gibi, faşist diktatörlüğün baskı ve terörüne karşı mücadele edeceğiz. Faşist diktatörlüğün sivil ve resmî çeteleriyle yönelttiği saldırılara karşı sessiz kalmayacak, yurdumuzu militanca savunacağız.

Onların "asayişi sağlama" dedikleri SİTE YURDU'nun bir ayda 3 defa basılmasıdır. Faşist diktatörlük yurtları ve okulları büyük burjuvazi ve toprak ağalarının uşaklığını üstlenmiş bir avuç faşistin karargahı haline getirmek istemektedir. "Asayişi sağlama" ise bu işin cilasıdır.

Bütün demokratik kuruluşları, yurtseverleri, devrimcileri mücadelemize omuz vermeye, SİTE YURDU'nu bir avuç faşistin yuvası haline getirmek isteyen faşist diktatörlüğün planlarını boşa çıkarmada bize yardımcı olmaya çağırıyoruz.

SİTE YURDU ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!

YURTLARIMIZA MİLİTANCA SAHİP ÇIKALIM, FAŞİSTLERE TERK ETMEYELİM!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

YAŞASIN YURTSEVER, DEVRİMCİ GENÇLİĞİN EYLEM BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

HALKIN KURTULUŞU yolunda
SİTE'li gençlik

Mücadelemizi 2. Şube 'nin hücrelerinde teslimiyetçi engellemelere rağmen açlık greviyle sürdürdük

Faşist diktatörlüğün halkımız üzerindeki baskılarının bir parçası olarak, halkın devrimci evlâtlarının kaldığı SİTE YURDU 20.8.1977 (Cumartesi) sabahı polis tarafından basıldı. Hiç bir gerekçe gösterilmeden yurtta kalan 172 devrimci gözaltına alındık ve 2. Şube'ye götürüldük.

Gözaltına alınır alınmaz ortak bir komite oluşturduk. Gerekçesiz yalnız Site Yurdu'nda kaldığımız için gözaltına alınma baskısını protesto etmek amacıyla, tüm arkadaşlar serbest bırakılıncaya kadar açlık grevine gitmeyi kararlaştırdık. "Gözaltına almalara son", "Yaşasın açlık grevi direnişimiz" sloganlarıyla ve marşlar söyleyerek greve başladık. Pazar günü 132 kişi serbest bırakıldı. Geri kalan 40 kişi tekrar içeri alındı.

Bu yeni durum karşısında komitede bulunan "Devrimci Gençlik", "Halkın Yolu", "Gençlik Birliği" "Halkın Birliği"nden arkadaşlar, başta alınan "Tüm arkadaşlar serbest bırakılana dek açlık grevi" kararına rağmen açlık grevini bırakmaya karar verdiler. Gerekçe olarak da olayın basına yansıdığını, bu nedenle grevi kaldırdıklarını açıkladılar. Biz Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK olarak alınan bu kararın yanlış olduğunu, direnişi sadece basına yansıtmak şeklinde görmediğimizi, direnişi faşist diktatörlüğün yurtlar üzerindeki baskılarına karşı bir mücadele olarak gördüğümüzü söyleyerek "tüm arkadaşlar serbest bırakılana dek" mücadeleyi sürdüreceğimizi açıkladık.

Ayrıca onların "faşist diktatörlük şartları altında açlık grevi yapmak bizi yıpratır, mücadelemizi zayıflatır" şeklindeki teslimiyetçi tezlerini de teşhir ettik. Bu, sınıf mücadelesinin hayatın her alanında yerine ve zamanına göre değişik biçimler şeklinde sürdürülmesi gerçeğini, faşist diktatörlüğün zindanlarında bile mücadele destanları yazıldığını inkâr etmektedir.

Halkın Birliği'nden bir arkadaş bizim aldığımız doğru devrimci karara katıldı ve açlık grevini sürdüreceğini söyledi.

Marşlar söyleyerek, sloganlar atarak mücadelemizi sürdürdük.

Bu arkadaşların mücadelemizi desteklemelerini bir kenara bırakalım, arkadaşlarımıza, yemek yemelerini, grevi bırakmalarını söyleyerek grev kırıcılığı yapmaları çok düşündürücü. Hele bir de, proleter devrimci siyasetler olarak gördüğümüz, Halkın Yolu, Halkın Birliği taraftarı gençlerin aldıkları bu tavırlar, onların siyasetlerine ne derece bağlı oldukları ve pratikte bunu nasıl gösterdikleri konusunda eğitici oldu.

Devrimci cephenin bölünmesiyle polis baskısı arttı. Açlık grevi ile ilgili olarak yazmış olduğumuz pankartlar "hem yemek yiyorsun, hem pankart asıyorsun" denilerek yırtılmak istendi. Fakat biz 13 arkadaş sloganlarla, marşlarla mücadelemizin 40 devrimci adına devam ettiğini belirttik.

Bunların tekrarlanmasıyla diğer siyasetlerden arkadaşlar da slogan ve marşlara zaman zaman katıldılar. Bu, bizim kararlı mücadelemizden biraz etkilenmeleri sonucuydu.

Bu kararlı mücadelemiz, üç arkadaşımızın peşpeşe hastahaneye kaldırılması faşist diktatörlüğün milislerini korkuttu. Direnişimizi kıramayacaklarını anlayan polisler bizi serbest bırakacaklarına dair teminatlar vermeye başladılar. Fakat biz onlara güvenmediğimizi, serbest bırakılıncaya kadar direnişi sürdüreceğimizi açıkladık.

Mücadelemizin kararlılığı karşısında gerileyen polisler, bizi salı günü bırakmak zorunda kaldılar.

Mücadelemizi küçümseyen diğer siyasetlerden arkadaşların bu mücadeledeki teslimiyetçi tavırlarını yeniden incelemelerini, devrime ve halka karşı sorumluluk açısından hatırlatırız.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

İ.T.Ü. AÇILIRKEN

Eksiklikler giderilerek, hatalar aşılarak faşist diktatörlüğün saldırıları püskürtülecektir

Yeni öğrenim döneminde İTÜ'lü yurtsever, devrimci gençlik mücadelede hata ve zaaflarını aşarak faşist diktatörlüğün amaç ve tertiplerini boşa çıkaracaktır.

Faşist diktatörlüğün saldırılarının alabildiğine yoğunlaştığı bir dönemde İTÜ açılıyor. Geçmiş dönemde İTÜ faşist diktatörlüğün saldırılarının boy hedefi oldu. Faşist diktatörlüğün köpeklerine gerekli cevabı veren İTÜ öğrencileri mücadelelerinde bir çok şehit verdiler, yaralandılar, tutuklandılar.

İçinde bulunduğumuz dönemde geçmiş mücadelenin hata ve zaaflarını aşmak daha da önem kazanmaktadır. Tesbit ettiğimiz hata ve zaaflardan arınma, onları aşma konusunda titiz olacağız. Geçen mücadelemizde belli başlı hatalar ve eksiklikler şunlardı: Gençlik örgütlenmesi siyasetimizi derinlemesine kavrayamadığımızdan İTÜDER yönetiminde olduğumuz sürece İTÜ kitlesinin akademik-demokratik taleplerine yeterince sahip çıkamadık. Onların akademik-demokratik mücadelesine önderlik ederek anti-faşist, anti-emperyalist saflara kazanamadık. Derneği anti-faşist, anti-emperyalist bir dernek gibi gördük. Bu yüzden anti-faşist, anti-emperyalist bir öz taşıyan geniş gençlik kesimiyle kaynaşamadık, onları mücadeleye çekemedik. Siyasi mücadeleyi de yeterince geliştiremedik, bunun nedeni siyasetimizi yeterince kavrayamamamızda. Sosyal-faşizmi doğru bir şekilde kavrayamadığımız için ideolojik, siyasi mücadeleyi yaygınlaştıramadık.

Oportünizmin ve reformizmin kitleler üzerindeki etkinliğini kırmak için doğru, sistemli bir çalışma yürütememiz, çoğu zaman bizi kitlelerden kopuk faşistlerle mücadeleye götürdü. Sadece sıcak mücadele içerisinde görebildiğimiz unsurları etkileyip yönlendirme durumunda kaldık. Kitlelerle birleşmek için yeterince fedakâr davranamadık. Toplantılarda alınan kararlar bunun için çoğu zaman hayata geçirilemedi. Bu toplantıların çoğu zaman kuru ve verimsiz geçmesine yol açtı.

"Devrimci Gençlik"in grupçu, hotzotçu ve sosyal-faşizme teslimiyetçi tavrı çoğu zaman onlarla ittifakın şartlarını ortadan kaldırdı. Onların bu tavrı güçlerin bölünmesine ve mücadelenin zaafa uğramasına neden oldu.

Hatalarımızın kaynağı siyasetimizi yeterince özümleyememizdir. Siyasetimizi pratiğe geçirmede yeterince çaba gösterememememiz, liberalizmden kaynaklanmaktadır.

Hatalarımızı ve zaaflarımızı örgütlü ve ilkeli bir mücadele ile aşacağız. Bunun için kitle çizgisinin doğru bir şekilde hayata geçirilmesini temel görev olarak görüyoruz.

Bugün İTÜ'de öğrencilerin çok önemli sorunları bulunmaktadır. Öğrenciler dışarıda kalırken ve çok kötü bodrum katlarında kalırken yapımı tamamlanan yurt binası halen açılmamaktadır. Ayrıca öğrenci kıyım makinası 22. madde sorunu, kitap, teksir sorunu gibi sorunların yanısıra bugün en önemlisi "can güvenliği, öğrenim özgürlüğü" sorunudur. Bütün bu sorunlara kısa vadede, kolaycı yöntemlerle fırsatçı bir şekilde yaklaşmak devrimci mücadelenin yararına değil, zararınadır. Akademik-demokratik mücadelenin ve anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin sağlıklı bir şekilde gelişebilmesi için belirli ilkeler temeli üzerinde yükselen, kitlelerle uzun süreli ve seviyeli bir şekilde bağlar kurarak onları mücadeleye çekmeliyiz. Kitle bağlarını kuvvetlendirmek için yeni yöntemler bulup geliştirmek zorundayız.

Bu da ancak doğru bir önderlikle mümkün olacaktır. Bunun için faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadeleyi, oportünizme, reformizme karşı mücadeleyle birlikte ele alacak ve siyasi mücadeleyi yükselteceğiz.

İTÜ'lü yurtsever-devrimci gençlik faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı mücadelenin en ön saflarında yer alacak. Kitlelerle birlikte karşı-devrimci saldırıları püskürtecek, engelleri yıkacaktır.

YAŞASIN DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELEMİZ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

ÇIRAKLARIN KURTULUŞU DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI'YLA OLACAKTIR!

Yasallaşan çıraklık kanunu bir kölelik belgesidir

Çıraklar kanunu çıkarıldı. Bu kanunla çıraklar üzerindeki aşırı sömürü, zulüm, angarya yasallaştırılmaktadır.

Ülkemizde çıraklar ve kalfalar genellikle yaygın olan küçük işyerlerinde çalıştırılmaktadırlar. Sayıları yüzbinleri bulan çırak ve kalfaıarın çalıştıkları yerlerde düzenin yapısından kaynaklanan kanunlar hüküm sürmektedir. Hayatta görülen budur.

Çıraklar çırak adı altında bir işçi gibi çalıştırılmaktadırlar. Ucuz ve çoğu zaman da bedava olan bir iş gücü kaynağı olarak gaddarca sömürülmektedirler. Bu sömürü feodal sömürü ile kapitalist sömürünün birleştiği katmerli bir sömürüdür.

Çıraklar bu katmerli sömürü ve zulüm altında, ağır iş koşullarında, sendika - sız, sigortasız; hiç bir sosyal hak ve güvenceden yoksun olarak tam bir ortaçağ barbarlığıyla karşı karşıyadırlar.

Yeni çıkarılan çıraklık ve kalfalık kanunu bütün bunları kanunlaştırmaktan başka bir şey değildir. Buna rağmen bu kanunun uygulanacağı da yoktur.

Kanun, 15 kişiden az işçi çalıştıran yerler için geçerli. Böylece 15 ten fazla işçi çalıştıran yerlerdeki çırakların durumunun ne olacağı belli değil(madde1)

Kanuna göre 1 usta çalıştıracak işyeri sahibi buna bağlı olarak istediği kadar çırak çalıştırabilecek. Bir usta kaç çırağa sanat öğretebilir? Bir sınırlama yok. Tıpkı eskisi gibi. (madde 2)

Çıraklık süresinin ne kadar olacağı belli değil. Bu iş "Çıraklar Kurulu" ile Milli Eğitim Bakanlığı'nın insafına bırakılmış. Mesleklere göre bu süre değişik olacakmış. Tabii bütün bunlar işverenlerin çıkarlarına uygun olarak ayarlanacak şeyler.

5. maddenin b şıkkı, "çırak 12 yaşından küçük 18 yaşından büyük olmamalı" demekte. Çıraklık süresi belli olmadığına göre kanuna göre 12 ile 18 yaş arası çırak, sürekli çırak kalacaktır.

İş bununla da kalmıyor. Birincisi belli olmayan çıraklık süresince çıraklık yapılacak. Kalfalık sınavına girilecek "ancak kalfalık imtihanında başarı gösteremeyenler çırak olarak çalışmaya devam eder" (madde 17) Bu kadar süre daha çırak olarak çalışılacak; "6 ay sonra açılacak imtihana girmeye haizdirler" (madde 28-3) Böylece bu süreye 6 ay daha eklenmekte bu iki. "Bundan da başaıı gösteremeyenler müteakip iki imtihana daha girebilirler" (Madde 28-3) ki bu sınavların ne kadar süre sonra yapılacağı belli değil. Kısacası bir kalfa olabilmek için kırk kapıdan geçmek gerek.

Aynı şey kalfanın usta olması için de sürdürülmekte.

Hem de bütün bu kararları kim vermekte, bu sınav komisyonları, "Çıraklar Kurulu", "Mahalli Çıraklık Eğitim Komitesi" kimlerden oluşmakta? İşveren ve Devlet temsilcilerinden. Bu kurullarda, komitelerde çırağı temsil eden bir kişi bulunmamaktadır. Yani çırak yine işverenlerin insafına, keyfiyetine bırakılmaktadır.

Yasa 12-18 yaş arası çırak olacak demekte. Ya 6 yaşından itibaren çalıştırılanlar ne olacak? Eski tas eski hamam!

Aşırı sömürü devam ediyor. Bir işçi

Devamı Sayfa 11'de

İŞTE "BEDAVA ÇIRAKLIK": 1 LİRAYA 1 SAAT ÇALIŞMAK!

Bizler Konya'nın Karatay Sanayii'nde çalışan çırak ve kalfalarız.

Sabah 8'de işbaşı yapmakta akşam 8-9'a kadar çalışmaktayız. Çalışma boyunca küfür, dayak alabildiğine... Bunlara karşı koyduğumuzda hemen işimize son verilmektedir. Çıraklar 75-100 lira arasında haftalık almaktadır. 8 senelik kalfalar 300 lira haftalık almaktadır.

Hepimiz yoksul köylü çocuğuyuz. Ayrı ayrı dağlık köylerden geldik. Toplu halde bir evde kalıyoruz fakat ev kirasını bile zor veriyoruz.

Patrona "sigortamızı yaptır" dediğimiz zaman işimize son veriyor. Ve, "sizi ben kendi doktoruma götürürüm" diye bizi atlatıyor. Parmağımız kesildiğinde kendi kendimize terk ediliyoruz. Bir işyerindeki işten ayrıldığımız ve diğer bir yerde iş bulduğumuz zaman önceki patronumuza soruyor ve iş vermiyorlar.

Biz anladık ki faşist diktatörlük ancak işçilerin, köylülerin demir yumruğuyla yıkılabilir. Bizim kurtuluşumuz ancak ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile olacaktır.

ÇIRAKLAR ÜZERİNDEKİ AŞIRI SÖMÜRÜ VE ZULME SON !

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET !

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM !

Çırakların örgütlenmesiyle ilgili pratik adımlar atalım

Emekçi gençliğin önemli bir bölümünü çıraklar oluşturmaktadır. Sayıları yüzbinleri bulan çıraklar tam bir ortaçağ barbarlığıyla sömürülmekte ve baskı altında tutulmaktadır. Hiç bir sosyal hakları, iş ve can güvenlikleri yoktur. Emekçi gençliğin bu kesiminin sendikalarda örgütlenme hakları gaspedilmiştir.

Fakat her şeyin mücadele sonucu söke söke alınacağı bir gerçektir. Pratikte çırakların sendika görevini üstlenecek olan ÇIRAK DERNEKLERİ, çırakların ekonomik-demokratik mücedelesinde önemli bir araç olacaktır.

Bu konuda proleter devrimci gençlik pratik adımlar atmalıdır. İl, ilçelerde çırakların yoğun olduğu yerlerde sabırlı bir hazırlık çalışması yapılmalıdır. Çırakların sorunları bizzat somut durum içerisinde incelenmelidir. Bu zaman yürütelecek propaganda ve ajitasyon daha somut ve canlı olacaktır. Denize girmeden yüzmesi öğrenilmez.

Yürütülecek böyle bir hazırlık çalışması sonucu oluşturulacak potansiyelle yönetiminde bizzat çırakların olduğu çırak dernekleri kurulmalı ve pratikte çırakların sendikası olma görevini yerine getirebilecek çalışmalara sistemli bir yön verilmelidir.

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin çırakların sorunlarını istismar etmek için kurdukları dernekler ve yürüttükleri demagoji uyarıcı olmalıdır.

"Muaviyecilik" diye yürütülen karsı-devrimci propaganda

Akarçay, Tokat'ın Almus ilçesine bağlıdır. Tamamen alevilerden oluşmaktadır, CHP'ye oy vermektedir. Akarçay'ın gençliği ilerici bir yapıya sahiptir.

Temmuz ayı içinde yaptığımız çalışmalarla bir "Halk Odası" açtık. Halk Odası genellikle gençleri bağrında topladı ve devrimci siyasi, teorik çalışmalar yapıldı. Bu arada proleter devrimciler siyasetleri doğrultusunda afişleme yaptılar, yazı yazdılar. Doğru siyasetin kitleler tarafından kavrandığını gören üç-dört CHP'li faşist ve sosyal-faşist yayın organlarında okudukları karşı-devrimci "maoculuk" propagandasıyla bizleri tecrit etmeye calıstılar. Bunlar daha ileri giderek "muaviyecilik", söylenişi "mağuya" teraneleriyle alevilik duygularını sömürmeye çalıştılar "muaviyecilik"le "maoculuk" yakın söylenişinden yararlanarak propaganda yürüttüler.

Halk Odası 7 Ağustos'ta kasaba halkıyla bir gece yaptı. Açılış konuşmamasını Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan bir devrimci yaptı. Türkiye'de durumu değerlendirdi ve köyümüzün durumuna değindi. Arkadaş karşı-devrimci propagandayı genişçe teşhir etti. Gerçek devrimcileri halktan koparmak için yürütülen "maoculuk" propagandasının karşı-devrimci bir propaganda olduğunu söyledi ve "muaviyecilik" yalanını açıkladı. Arkadaşın konuşması sık sık "Kahrolsun Faşizm, Sosyal Faşizm", "Ne ABD Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarıyla kesildi. Tüm köy halkının katıldığı gece olumlu bir şekilde köy halkının çocuklarıyle birlikte "Herkese İş Köylüye Toprak, Halka Hürriyet" sloganını atarak dağıldı.

Proleter devrimciler kasabada halka gerçek kurtuluşun faşist diktatörlüğün işçi sınıfı önderliğinde diğer halk sınıflarıyla birlikte yıkılması ve Devrimci İşçi-Köylü İktidarı'nın kurulmasıyla gerçekleşeceğini anlatacak, mücadeleyi bu çizgide yürüteceklerdir.

AKARÇAY'DAN
HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
GENÇLER

"UDC" RUSYA'YA HİZMET CEPHESİDİR

Faşist diktatörlüğün 2. MC hükümetinin kurulmasından sonra, sosyal-faşistler de "Ulusal Demokratik Cephe" çığırtkanlıklarına başladılar. Gençlik içinde tecrit olmuş bir avuç sosyal-faşistin oluşturduğu"İGD" adlı saldırı ve cinayet şebekesi de gençliğe "UDC'de buluşalım" diye çağrılar yapmaktadır.

DİSK'in başına çeşitli burjuva yollarla çöreklenmiş sosyal - faşist sendika ağaları bu "cephenin"baş mimarı durumundadırlar. Ve "sosyalist" maske ile çeşitli demokratik kitle örgütlerinin başına çöreklenmiş olan sosyal-faşistler de bu cepheye su ve harç yetiştirmeye çalışıyorlar.

Kısacası bu "cephe" bir avuç sosyal-faşistin, başına çeşitli yollarla çöreklendikleri örgütlerin adlarını ve prestijlerini kendi karşı - devrimci emellerine alet etmek için, bu örgütlerin bütün kitlesini sürü yerine koyarak, "cephelerine"katıldıklarını ilan ettikleri karşı-devrimci bir cephedir.

Sosyal-faşistlerin bu cephe çağrısını şu şartlarda ortaya atmaları da düşündürücüdür. Sinsi bir taktik olduğu daha kolay anlaşılmaktadır.

Bugün emperyalistler ve sosyal-emperyalistler derin bir buhran içerisindedirler. Ülkemizde de buna bağlı olarak ekonomik ve siyasi kriz giderek derinleşmektedir. Hayat, işçiler, yoksul köylüler kısacası halk için dayanılmaz bir hal almış durumdadır. Zamlar zamları izlemektedir . Zamları, provakasyon ve bomba gürültüleri arasında kaybetmeye çalışan faşist diktatörlük; halka ve halk gençliğine karşı planlı ve sistemli bir saldırı kampanyası başlatmış durumdadır. Zamları, hayat pahalılığını, cinayetleri ve saldırıları gizleyebilmek için, faşistler çok yönlü bir saldırı ve demagoji kampanyası yürütmektedirler.

İşte bu koşullarda faşizme karşı mücadelede birlik arzuları gittikçe daha kuvvetlenmektedir. Faşist diktatörlüğün bütün saldırılarına rağmen halkın ve halk gençliğinin mücadelesi yükselmektedir. Halk saflarında yeralan çeşitli siyasi gruplar,faşizme karşı birlikte mücadele etme, faşist saldırı ve terörü birlikte püskürtme arzusundadırlar. Bu arzu özellikle tabanda daha kuvvetlidir ve bu, çeşitli bölgelerde, il, ilçe, birim düzeyinde eylem birlikleri şeklinde kendini göstermektedir.

İşte sosyal-faşistler devrimci , yurtsever, demokrat tabanda faşizme karşı gelişen bu birlik arzularını istismar etmenin zamanını iyi seçtiler.

Fakat nafile. Çünkü proleter devrimcilerin sosyal-faşistler hakkında iki yıldır yürüttükleri propaganda ve ajitasyon, bu "cepheyi" ta başında varolan kof gücüyle sınırlı kalmaya mahkum etmişti.

Fakat "sosyal-faşistler kendi aralarında cephe oluşturuyorlar,önemli değil" gibi bu karşı-devrimci cephenin, demokrasi ve bağımsızlık güçlerini,sosyal-faşistlerin demagojileriyle, kendi karşı-devrimci emellerine alet etme çabalarını küçümseme tavrına düşmemeliyiz. Faşist ve sosyal-faşist demogojiye karşı mücadele faşist ve sosyal-faşist saldırıya karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır.

"UDC" nedir? Neye hizmet eder?

Yukarıda kısaca izah ettiğimiz gibi bu "cepheyi" Rus sosyal-emperyalistlerinin işbirlikçisi bir avuç sosyal-faşist oluşturmaya çalışmaktadır. Bunlar yüzlerine taktıkları"sosyalizm" maskesiyle ve başlarına çöreklendikleri demokratik kitle örgütlerinin prestiji ile halk yığınlarını aldatmaya ve kendi karşı-devrimci emellerine alet etmeye çalışmaktadırlar.

İşçi sınıfı, yoksul köylülük kısacası geniş halk yığınları bugünkü köhne düzene karşı isyan içerisindedirler ve büyük bir mücadele potansiyeli ile doludurlar.

Rus sosyal-emperyalistlerinin işbirlikçisi sosyal-faşistler burada hem kitlelerin mücadelesini bastırma, potansiyeli yok etme, mücadeleyi zayıflatmaya çalışmaktadırlar.Hem de gelişen mücadeleyi kendi amaçları doğrultusunda kullanabilmek için sahte demokrasi, bağımsızlık ve barış havarileri kesilmektedirler. Demagoji yapmaktadırlar.

Onların tek bir amacı vardır:Ülkemizi Amerikan emperyalistlerinin hegemonyasından çıkararak Rus sosyal - emperyalistlerinin hegemonyasına sokmak . Faşist diktatörlüğün köşe başlarını ise kendilerinin kapmasıdır.

"UDC" , bu amaca hizmet eden bir cephedir. Kısacası bu cephe, Rusya 'ya hizmet cephesidir. Bu cephe, demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini yok etme cephesidir. Nasıl ki Amerikan uşakları halka karşı MC oluşturdularsa, Rus sosyal-emperyalistlerinin uşakları da halka karşı "UDC " oluşturuyorlar.

Bu cephenin bir amacı da halkın mücadelesinin bu düzenin temellerine yönelmesini engellemektir. "UDC"böyle bir amaca hizmet etmektedir.

"Bu bir yol ayrımıdır. Ya MC alaşağı edilecek ve toplumun her alanda demokratikleşmesine yol verecek demokratik bir hükümet iş başına gelecektir; ya da MC faşist tırmanışı hızlandırarak ülkemizi adım adım tekelci sermayenin en kanlı diktatörlüğü faşizmin karanlığına itecektir.Yani "ya faşizm, ya demokrasi" ikilemi güncelliğini, yakıcılığını korumaktadır. ("İlerici Yurtsever Gençlik,Sy: 42) (abç)

"Çünkü, UDC, savaşsız, baskısız, sömürüsüz bir topluma açılan ileri demokratik bir düzenin de yolunu açacaktır."(İYG, S.42)(abç)

Yukarıda da görüldüğü gibi sosyal-faşistler ülkemizdeki faşist diktatörlüğü büyük bir titizlikle gizleme çabasındadırlar.

Bugün sosyal-faşistler demokrasi ve bağımsızlık güçlerinin mücadelesinin büyük burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik, sosyal, siyasal temellerine yönelmesini engelleme çabasındadırlar. Onlar bu mücadelenin,hakim sınıfların devlet aygıtına yönelmesini, onun bir devrim yoluyla parçalanmasını ve yerine Devrimci Demokratik Halk İktidarı'nın kurulmasını engelleme çabasındadırlar.

Yukarıda açıkça görüldüğü gibi mesele bir hükümet meselesi olarak ele alınmakta. Çünkü onların ileride devralmak istedikleri ve adına "ileri demokratik düzen" diyecekleri devlet aygıtını, faşist diktatörlüğü özenle gizlemeye, hedeften saklamaya çalışmaktadırlar.

Kendilerinin de belirttiği gibi UDC, sosyal-faşistlere "ileri demokratik düzen"-sosyal faşist diktatörlüğün-"yolunu açmaya" çalışacaktır.

Bu karşı-devrimci cephe çağrısı bugün iflas etmiş durumdadır. Revizyonistlerin işçi sınıfı üzerinde örgütlü ve kontrollü bir güçleri yoktur. Hele hele faşizme karşı mücadelenin gittikçe şiddetlendiği ve şiddetleneceği, devrim ve karşı-devrim saflarının daha da açığa çıkacağı önümüzdeki dönemde sosyal- faşistler daha da iflas edeceklerdir. Sosyal-faşistlerin karşı-devrimci yüzlerinin açığa çıkması, mücadelenin kızışmasıyla daha da hızlanacaktır.Elka, Profilo ve DGM'leri protesto eylemleri buna örnektir.

Bugün proleter devrimciler,şiddetlenen sınıf mücadelesinin getirdiği görevler ve gelişen halk hareketi karşısında, halk güçlerini birleştirmede yetersiz kalmaktadırlar.Sosyal-faşistler bu durumdan da yararlanmak istemektedirler.

Fakat bütün bunlar mücadele içerisinde aşılacak şeylerdir. Bunları aşmak da mücadelenin bir yanı, bir parçası olmalıdır.

Revizyonistlerin bu güç gösterisinin kofluğunu göremeyip, onun cazibesine kapılanlar düşünmelidir.

Ülkemizin emperyalizmden bağımsız olmasını isteyenlerin, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün yıkılıp yerine Devrimci Demokratik Halk İktidarı' nın kurulmasını isteyenlerin yeri "UDC " değil, "UDC"ye karşı olmaktır. Devrimci saflar olmalıdır.

Sosyal-faşistlerin "goşist","mao

GENÇLİĞİN ÖRG
(VI)

Halkın Yolu gençliğin örgütlenmesi ile ilgili görüşlerimize daha ciddi yaklaşmalı ve doğruluğunu kavramaya çalışmalıdır

"Komünist Gençlik örgütü, işçi, köyl
geniş bir faaliyet yürüttü. Böylece anti-faş
Bu durum daha büyük bir gençlik örgütü
1943 Eylül'ünde Arnavutluk Anti-f
Bu örgüt vasıtasıyla AKP geniş gençlik
Arnavutluk tarihinde ilk defa, Komünist
ihtimamı altında, işçi - köylü ve öğrenci ge
sağlam bir birlik kuruldu." (Tiran Radyos
Bak. Enver Hoca-Devrimci Gençli

Devrimci Gençlik oportünistlerinden başka, halk gençliğinin iki farklı nitelikteki örgütlenmelerini kavrayamayanların başında Halkın Yolu gelmektedir.

Bizim gençlik içindeki taraftarlarımızla Halkın Yolu'nun gençlik içindeki taraftarları arasında "işçi-köylü-öğrenci gençliği iller ve ilçeler düzeyinde birlikte mi örgütlemek gerekir, yoksa ayrı mı örgütlemek gerekir" tartışması, aşağı yukarı bir yıldır sürmektedir.

Bu tartışma aynı zamanda halk gençliğinin farklı nitelikteki mücadeleleri için farklı nitelikte örgütlenmelere gerek olup olmadığı meselesinde yoğunlaşmaktadır. Bu mesele işçi- köylü öğrenci gençliği birlikte örgütleyip örgütlememe meselesine sıkı sıkıya bağlıdır.

Bu tartışmalardan bugün hala bir sonuç alınmış değil.Halkın Yolu doğru görüşleri kabul etmemekte direnmektedir. Meseleyi teorinin ışığında ele alacağına, pratik bir bakış açısında ısrar etmekte, basit ve ciddi olmayan pratik gerekçelerle gençliğin örgütlenmesi ile ilgili doğru görüşleri reddetmektedir.

Çeşitli gençlik örgütlerinde yapılan tartışmalarda bazen bizim savunduğumuz görüşler için "tamam, bütün bunlar teorik olarak doğru..Fakat içinde bulunduğumuz aşamada durum farklı.." şeklinde bir tavır, bazen de "bunlar yanlış ve sakat görüşlerdir" şeklinde bir tavır almaktadırlar.

Bu farklı tavırlar grup çıkarlarına ve kısa hesaplara göre çeşitli illerde farklılık göstermektedir.

Halkın Yolu'nun gençlik içindeki taraftarlarında gördüğümüz ve hayretler içinde kaldığımız bir davranış da bu arkadaşların hiç çekinmeden bizim gençlik örgütlenmesiyle ilgili düşüncelerimizi rastgele tahrif etmeleridir. Geniş kitlelere yönelik bildirilerde ve diğer yayınlarda hiç bir sorumluluk duymadan kısa hesaplar uğruna proleter devrimcilere yakışmayan bir tarzda bizim söylediğimiz şeylerle hiç alakası olmayan şeyleri bize malediyorlar, sonra da uygun olmayan bir dille ve akıllarınca "alaya" alarak bizi eleştiriyorlar.

Halkın Yolu'nun gençlik içindeki taraftarları bizim gençliğin örgütlenmesiyle ilgili görüşlerimizi yanlış anladıklarından dolayı değil bilinçli olarak tahrif ediyorlar. Çünkü defalarca taraftarlarımızın en açık bir dille, en net şekilde ifade ettikleri görüşlerimizi yanlış anlamaları mümkün değildir. Bu bilinçli tahrifatçılığın temelinde grupçuluk ve faydacılık yatmaktadır.

Halkın Yolu, gençlik içindeki taraftarlarının bu olumsuz davranışlarını engellemelidir.

Bunun tek doğru yolu da gençliğin örgütlenmesiyle ve bizim bu konudaki görüşlerimizle ilgili düşüncelerini merkezileştirmeli ve bunu sayfalarında ele almalıdır. Başka türlü bu konudaki tartışmaların sağlıklı gelişmesi ve görüş birliğine varılması mümkün olmayacaktır. Bu da proleter devrimci hareketin gençlik içinde çalışmalarına bundan önce olduğu gibi bundan sonra da büyük zarar verecektir.

Bir yanlış düşünceyi eleştirirken, eleştirenlerin o yanlış düşünceyi içeren yazılı belgelerden yoksun olması bir dezavantajdır. Bu,eleştiriyi güçleştiren ve eleştirinin sistemli ve kavratıcı olmasını engelleyen bir şeydir.

Halkın Yolu kendisini eleştirenlere bu güçlüğü çıkarmaktadır. Gençliğin örgütlenmesiyle ilgili görüşlerini içeren hiç bir merkezi yazılı belgesi yoktur. Çeşitli illerde ve ilçelerde Halkın Yolu taraftarları "biz gençliğin örgütlenmesiyle ilgili şöyle düşünüyoruz"diyerek çeşitli şeyler savunduğuna göre Halkın Yolu'nun bunları alıp merkezileştirmemesine hiç bir neden olamaz. Fakat Halkın Yolu bunu yapmamaktadır. Bundan dolayı da gençlik içindeki taraftarları çeşitli illerde ayrı ayrı şeyler savunmakta ve bu söylediklerinden gerektiğinde rahatça çark etmektedir.

Militan Gençlik, gençliğin örgütlenmesiyle ilgili neler savunuyordu?

Gazetemizin 9. sayısında GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ (3) bölümünde Halkın Yolu ile ilgili şunları yazmıştık: "Halkın Yolu'nun gençlik tahlili ve bundan kaynaklanması gereken gençlik örgütlenmesi konusunda merkezi olarak ne düşündüğü hala belli değil. Her bölgede her ilde ayrı ayrı şeyler savunuyorlar. Savundukları şeyler genellikle o ildeki grup çıkarlarından kaynaklanıyor. Gençliğin örgütlenmesine tam anlamıyla grupçu, ve faydacı bir anlayışla yaklaşıyorlar. İkide bir görüş değiştiriyorlar. Düşündüklerini yazılı hale getirmedikleri için de bunları eleştirmek, mahkum etmek güçleşiyor."

"...Bu faydacı, objektif olarak bir sorumsuzluk örneği olan davranış ya bir an önce terkedilmelidir, vayahut da bu düşünceleri açık seçik bir şekilde merkezi olarak yazılı hale getirmelidirler. (Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK, sayı 9) 9. sayımız çıktıktan kısa bir müddet sonra Halkın Yolu'nun 21.sayısında Halkın Yolu taraftarı olan İYDGD Sekreteri şu açıklamayı yaptı: "...Ayrıca gençlik mücadelesine ideolojik, siyasi ve örgütsel planda yaklaşacak ve görüşlerimizi etraflı bir şekilde koyacağız. 'Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'ekinde belirtilen, somut durum tahlilleriyle hiç bir ilgisi olmayan gençlik örgütlenmesi anlayışlarının ideolojik ve siyasi hilelerini de (22.sayıda düşülen notla bu kelimenin dizgi hatası olduğu, asıl kelimenin "tezahürlerini"olacağı belirtildi.-HK yolunda Gençlik) açık olarak ele alacağız. Bu çabalarımızı gençlik mücadelesinin geçmiş tecrübeleriyle birleştireceğiz."

"Militan Gençlik'te şekillenen görüşlerimiz hatalarıyla ele alınacaktır. Ancak o temelimiz genel doğru yönünü muhafaza etmektedir. "Gençlik" ekinde hiç bir sistemli görüşleri yok diyen arkadaşlar hiç bir temele dayanmadan konuşmaktadırlar. İ.Y.Ö.K.D. ayrışması döneminden habersiz laf etmektedirler. Yeri ve zamanı gelince geçmişi de anlatacağız."(Halkın Yolu sayı 21)

Halkın Yolu'nda çıkan bu açıklamayla ilgili söyleyeceklerimiz kısaca şunlar:

✱ Halkın Yolu'nun "gençlik mücadelesine ideolojik, siyasi ve örgütsel planda" yaklaşarak görüşlerini "etraflı bir şekilde" ortaya koyması oldukça faydalı olacaktır. Böylece bu konudaki tartışmalar sağlıklı bir temele oturacak ve görüş birliğinin sağlanması bir ölçüde kolaylaşacaktır. Bu da proleter devrimcilerin gençlik içindeki çalışmalarını güçlendirecektir.

✱ Halkın Yolu,gençlik ve gençliğin örgütlenmesiyle ilgili görüşlerini ortaya koyarken bizim " somut durum tahliliyle hiç bir ilgisi olmayan ","hayal alemindeki", "sakat" gençlik örgütlenmesi anlayışımızı gösterirse bu da gençliğin mücadelesi ve proleter devrimcilerin bu mücadeledeki etkinliği açısından oldukça faydalı olacaktır.

✱ Militan Gençlik dergisinde şekillenen görüşler Halkın Yolu açısından "genel doğru yönü" muhafaza ettiğine göre bu görüşleri daha titiz bir şekilde ele alacağız.

✱ Halkın Yolu'ndaki açıklama bizim "hiç bir temele dayanmadan" ve "İ.Y.Ö.K.D. ayrışması dönemlerinden habersiz" laf ettiğimizi söylemekte haksızlık etmektedir.

Biz Halkın Yolu'nun gençlik ve örgütlenmesi meselesinde merkezi ve sistemli görüşlere sahip olmadığını söylerken bizzat hayata bakarak "laf etmekte"ydik. İ.Y.Ö.K.D ayrışması döneminden de haberdardık. O zamanlar bu ayrışma Militan Gençlik'in sayfalarına yansıyordu. Biz bu ayrışmadan haberdar olduğumuz ve bu ayrışmanın Militan Gençlik sayfalarına yansıdığını bildiğimiz için 9. sayımızdaki yazımızda şunları söylemiştik : "Halkın Yolu"ndan önce çıkan Militan Gençlik dergisi sayfalarında sık sık "işçi-köylü- öğrenci gençliğin tek kitle örgütü"nü savunuyordu. Savunulan şey konumuz olan anti-faşist, anti-emperyalist merkezi-mahalli düzeyde merkezi- gençlik örgütüydü. Fakat İYDGD kurulduktan hemen sonra Halkın Yolu taraftarları İYDGD'yi işçi-köylü-öğrenci gençliğin İstanbul düzeyindeki anti- faşist, anti-emperyalist gençlik örgütü olarak tanımadılar" (Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik sayı 9 say.7) Demek ki hiç de "temelsiz" ve İ.Y.Ö.K.D ayrışmasından habersiz" konuşmuyormuşuz. Tam tersine bizimle ilgili "temelsiz" ve yazdıklarımızdan "habersiz" konuşan Halkın Yolu taraftarlarıdır.

Halkın Yolu'nun 21. sayısında çıkan açıklama Militan Gençlik'teki görüşlerin hatalarına rağmen esas olarak "doğru yönü" muhafaza ettiğini belirttiğine göre Militan Gençlik'in gençlik örgütlenmesini nasıl ele aldığını aktarmalarla göstermek zorundayız. Bu aynı zamanda Halkın Yolu taraftarlarının "biz eskiden de işçi,köylü, öğrenci gençliğin ayrı ayrı örgütlenmesini savunuyorduk" Şeklindeki idialarını doğru olup olmadığını da gösterecek, İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'ne asılan bir duvar gazetesinde Militan Gençlik dergisinin işçi-köylü-öğrenci gençliğin birlikte örgütlenmesini savunduğu, bizzat Militan Gençlik'in çeşitli sayılarından aktarmalar yapılarak gösterildiği halde Halkın Yolu taraftarları bu iddialarında ısrar etmişlerdi.

İşçi-köylü-öğrenci gençliğin "merkezi tek kitle örgütünde" birlikte örgütlenmesi gerektiği Militan Gençlik'in ilk sayılarında açık açık savunulmuştu. Fakat biz özellikle İstanbul'daki "merkezi tek kitle örgütü"nün kurulmasının hemen öncesinde çıkan Militan Gençlik'in 4. sayısından ve hemen sonrasında çıkan 5. sayısından aktarmalar yapacağız. Bu, meseleye daha çok açıklık getirecektir. Çünkü söz konusu yazılar somut bir meseleyle, İYDGD meselesiyle ilgili.

İYDGD'nin kurulması için yapılan üst forumun hemen öncesinde "Halkın Sesi" gençliğin tek kitle örgütü ile ilgili çeşitli gruplarla röportaj yapmıştı. Militan Gençlik dergisinin sahibi, Militan Gençlik adına röportaj sorularını cevaplamıştı. Militan Gençlik, bu cevapları içeren yazıyı 4. sayısında yayınladı.

Şunu hemen belirtelim ki, "Halkın Sesi" nin söz konusu ettiği İstanbul gençliğinin (yüksek öğrenim gençliğinin değil) "merkezi tek kitle örgütü"ydü. Nitekim kendileri işçi-köylü-öğrenci gençliğin örgütü olarak gördükleri DGB tekkesini kapatmış, tüm grupların katıldığı İstanbul gençliğinin tek kitle örgütü çalışmalarına katılmışlardı. Röportaj bu çalışmayla ilgiliydi.

Militan Gençlik sahibi "Halkın Sesi"nin "Tek gençlik örgütünün kurulması için bundan sonra ne gibi adımlar atılabilir?" (abç) sorusuna verdiği cevabın bir yerinde şöyle demektedir : "Devrimci gençlik hareketine karşı sorumlu olan bizler, o şartlar altında devrimci gençlik hareketinin birliğinin hayati bir önem taşıdığını ve o günkü şartlar altında birliğin herhangi bir grup etrafında toplanmakla sağlanamayacağını ve devrimci gençlik grupları arasında bir ittifakın gerekli olduğunu kavradık. Ve "tek kitle örgütü" şiarını attık. Bunun için "grup" niteliğindeki örgütlerin kapatılmasını ve geniş kitlelere dayanan merkezi bir örgütlenmenin oluşturulması gerektiğini savunduk. (Militan Gençlik sayı: 4 sf: 6) (abç).

Soruda da cevapta da söz konusu edilen gençliğin merkezi tek kitle örgütüdür. Şimdi Halkın Yolu kalkıp dıyebilir mi ki, bizim o zaman "gençlikten" kasdettiğimiz yüksek öğrenim gençliğidir. Şayet kalkar byyle bir şey derse bunun doğruluk ve samimiyetle ne alakası olur? Gençlik derken sadece yüksek öğrenim gençliğini kastedenler Devrimci Gençlik'çilerdi. Onlar da bunu parantez açarak belirtiyorlardı. Kaldı ki, Devrimci Gençlik bile bir müddet sonra gençlik derken işçi-köylü-öğrenci gençliği kastettiğini belirtmek zorunda kaldı.

İstanbul'da kurulacak olan tek kitle örgütünü yüksek öğrenim gençliği ile sınırlıyor diye, "tek kitle örgütü"nün seçimlerinin yapıldığı dönemlerde herkes "Demokratik Muhalefet Grubunda yer alanlar" Devrimci Gençlik'i eleştiriyorlardı. Bunların başında gelenlerden biri de Militan Gençlik'ti. Tek kitle örgütünün seçimlerinin sadece yüksek okullarda yapılması da sadece pratik bir sorundu. Gruplar kendi aralarında böyle anlaşmışlardı. Yoksa kurulacak merkezi tek kitle örgütü sadece yüksek öğrenim gençliği

RGÜTLENMESİ (VI)

çi, köylü ve öğrenci gençlik arasında
anti-faşist gençliğin safları büyüdü.
örgütünün kurulmasını gerektirdi.
k Anti-faşist Gençlik Birliği kuruldu.
ençlik kitlelerine önderlik etti.
münist Parti'nin önderliği ve sürekli
renci gençlik arasında geniş ve
Radyosu yayını.
Gençlik Hareketinin Yönü Sf: 27-28)

ni içerecek diye değil. Bunun bir sonucudur ki, seçimlerin sonunda İYÖKD'ün adının ve tüzüğünün nasıl değiştirileceği Demokratik Muhalefet Grubu içinde yar alan çeşitli grupların temsilcileri tarafından tartışılıyordu. Ayrıca DGB'nin yanısıra kendini işçi-köylü-öğrenci gençliğin örgütü olarak gören Devrimci Gençlik Derneği (DGD) de seçimlere katılmıştı ve merkezi tek kitle örgütü kurulduğunda kendini feshedeceğini açıklamıştı. Demokratik Muhalefet Grubu içerisinde yer alan bütün gruplar kurulacak "merkezi tek kitle örgütü"nün işçi-köylü-öğrenci gençliğin birleşik merkezi örgütü olması gerektiği konusunda fikir birliği içindeydiler. Halkın Yolu, bunları inkar edemez. Bu, yukarıda Militan Gençlik'ten yaptığımız alıntıda ve biraz sonra yapacağımız alıntılarda da yeterince açık bir şekilde görülebilir.

Fakat merkezi tek kitle örgütü çalışmaları sırasında bu merkezi örgütün çeşitli birim örgütleriyle, semtlerdeki gençlik örgütleri ile liseli gençliğin merkezi olarak veya çeşitli semtlerde oluşturacağı liseli gençlik örgütleri ile ilişkisinin ne olacağı ele alınamamış, tartışılamamış ve çözüm getirilememişti ki, bu zaten süreç içerisinde tartışılarak ve hayatın kendisinden de öğrenilerek çözülebilecek bir meseleydi.

Militan Gençlik dergisinin sahibi, Militan Gençlik adına "Halkın Sesi"nin "Gençlik örgütünün hedefi ve ilkeleri ne olmalıdır?" sorusuna şöyle cevap veriyor: "...Ancak gençlik örgütü bu görevi yerine getirebilmek için esas olarak kendi özgül alanı içinde, yani gençlik alanında bu düşmanların yarattığı durumlara karşı mücadele etmelidir." (abç) (Militan Gençlik, sayı: 4 sf: 6).

Militan Gençlik'in sahibi "gençlik örgütü"nün "kendi özgül alanı"nda yani "gençlik alanında" mücadele etmesi gerektiğini böyle belirttikten sonra "gençlik örgütünün özgül hedefleri"nden bazılarını şöyle sıralıyor:

- "Yurtların ve okulların faşist işgal altından kurtulması ve faşist yuvaların dağıtılmasıdır."
- "Anti-demokratik üniversite ve dernekler kanununun kaldırılması, demokratik üniversite ve demokratik orta öğrenimin gerçekleşmesi ve gençliğin özgürce örgütlenmesinin sağlanmasıdır."
- "Genç işçilerin ve çırakların sendika ve sigorta hakkının kazanılmasıdır." (abç)
- "Kürt ve alevi gençlik üzerindeki baskıların ortadan kaldırılmasıdır." (abç) (Aynı yerde)

Gençliğin tek kitle örgütünün "kendi özgül alanında" uğruna mücadele etmesi gereken bu "özgül hedefleri"nden de rahatça anlaşılacağı üzere Militan Gençlik'in sahibi her milliyetten işçi-köylü-öğrenci gençliği kapsayan bir tek kitle örgütünü kastediyor. Herhalde yukarıdaki özgül hedefler sadece yüksek öğrenim gençliğini içeren bir örgütün özgül hedefleri değildir. Halkın Yolu bunu iddia edemez.

Militan Gençlik, İYDGD'nin kuruluşu için yapılan "üst forum"dan sonra ise haberi "İstanbul'da gençliğin birliği için "üst forum" düzenlendi" başlığı ile verdi. Yapılan yorumda kurulan derneğin "yurtsever, anti-faşist gençliğin merkezi tek kitle örgütü" olduğu sık sık belirtiliyor. (Militan Gençlik, sayı: 5)

"Üst forumun bize öğrettikleri" başlığı altında yapılan bir yorumun girişinde şöyle deniyor: "İstanbul'daki anti-faşist yurtsever gençliğin birliği ve merkezi tek kitle örgütü' için sekiz aydır sürdürülen mücadelede bir dönüm noktası olan ÜST FORUM geçtiğimiz günlerde yapıldı' (abç). Aynı başlık altındaki yazının sonunda ise şöyle deniyor: "Ve bütün bunların sonucudur ki, 'tek kitle örgütü için ileri' şiarının yerine artık 'Yaşasın anti-faşist yurtsever gençliğin merkezi tek kitle örgütü etrafındaki militan birliği ve mücadelesi' şiarının yer aldığı günümüzde, geçmiş sekiz aylık mücadele bizlere ışık tutsun." (abç)

Militan Gençlik adına "üst forum"da yapılan ve Militan Gençlik'in 5. sayısında yayınlanan konuşmada, "yurtsever devrimci gençliğin mücadele hedefleri"nden bazıları konmaktadır. (Kolayca anlaşılacaktır ki, bu hedefler aynı zamanda kurulan derneğin özgül mücadele hedefleri olarak sunulmaktadır.)

"Okullardaki faşist işgallerin kaldırılması gerekir"

"Genç işçilerin sorunlarına eğilinmeli, genel grev hakkı, referandum hakkı mücadelelerinde yanlarında yer alınmalı"

"Gene çırakların örgütlenme ve sigorta sorununa el atılmalı"

"Köylü gençliğin toprak mücadelesine destek olunmalı"

"Okullarda gerici ideolojinin eğitim sistemine karşı mücadele edelim"

"...Kürt gençliğinin yanında yer alalım."

Burada sıralanan hedefler daha önce Militan Gençlik sahibinin merkezi tek kitle örgütünün "kendi özgül alanı" için "gençlik alanı" için sıraladığı hedeflere benzer hedefler. Böyle olması doğaldır. Çünkü söz konusu edilen şey aynı şeydir; işçi-köylü-öğrenci gençliğin merkezi tek kitle örgütünün kendi özgül alanındaki hedefleridir.

Militan Gençlik'in 5. sayısında, yapılan "üst forum"un bir yüksek öğrenim derneği kurmak için yapıldığını çağrıştıran hiç bir cümle yok. Tam tersine okuyucu rahatça yapılan "üst forum " un İstanbul gençliğini kucaklayan bir örgüt kurmak için yapıldığı sonucuna varıyor. Zaten Militan Gençlik'in o zaman kastettiği de bundan başka bir şey değildir. Bundan dolayıdır ki, İYDGD'nin tüzüğünde ve halka ve basına dağıtılan kuruluş bildirisinde, İYDGD'nin, işçi-köylü-öğrenci gençliğin tek kitle örgütü olduğu vurgulandı. Ve bu konuda Halkın Yolu taraftarlarıyla taraftarlarımız arasında hiç bir anlaşmazlık çıkmadı.

Halkın Yolu, bütün bu gerçeklere hiç bir şekilde sırt çeviremez. Böyle bir tavrın proleter devrimci samimiyet ve dürüstlükle hiç bir alâkası olamaz.

Bu konuda bu kadarı yeterlidir.

Halkın Yolu taraftarı gençlerin, gençliğin örgütlenmesi konusundaki şimdiki iddiaları üzerine

Halkın Yolu'nun gençliğin örgütlenmesiyle ilgili temel yanılgıları Devrimci Gençlik oportünistleriyle aynı yanılgılar. Halkın Yolu da, halk gençliğinin esas alacağı mücadele platformu açısından iki tip örgütlenmesinin (ekonomik, akademik, anti-faşist, anti-emperyalist) olması gerektiğini kavrayamıyor. İşçi-köylü-öğrenci gençliğin ortak siyasi hedeflerinden dolayı il ve ilçelerde birlikte örgütlenmesi gerektiğini, mücadelenin daha güçlü ve daha sağlıklı bir düzeye böyle çıkabileceğini kavrayamıyor. Ekonomik, demokratik mücadele platformunu esas alacak örgütlerle faşizme ve emperyalizme karşı mücadele platformu esas olacak örgütlenmeleri bir birini tamamlayan ve güçlendiren örgütlenmeler değil, birbirinin alternatifleri olarak görüyorlar. Devrimci Gençlik'i eleştirirken belirttiğimiz birçok meseleyi Halkın Yolu için de tekrarlamayı gereksiz görüyoruz. Halkın Yolu için özel olarak belirtilmesi gereken bazı hususlar üzerinde durmak yeterli olacaktır.

Halkın Yolu bizim gençlik örgütlenmesiyle ilgili tahlillerimizi neden "hayal alemindeki" ve "somut durumla hiç bir ilgisi olmayan" tahliller olarak değerlendiriyor?

Çünkü Halkın Yolu'na kalırsa gençliğin örgütlenmesiyle ilgili tahlillerimiz proleter devrimci hareketin şu andaki gücüne, olanaklarına, kitle bağlarına, kısacası proleter devrimci hareketin subjektif durumuna uymalı. Eğer böyle değilse söz konusu tahliller "hayal aleminde" ve "somut durumla hiçbir ilgisi olmayan" tahlillerdir. Halkın Yolu'nun mantığına göre somut durum proleter devrimci hareketin subjektif durumudur.

Halkın Yolu, bu saçma iddiayı terketmelidir. Marksist-Leninistler ülkemizde gençliğin örgütlenmesiyle ilgili tahlil yaparken ülke gerçeklerine, sınıf mücadelesine, gençlik hareketinin yönüne, devrimdeki rolüne ve bu hareketin kendine özgü karakterine bakarlar. Geniş gençlik yığınlarının mücadelesinin niteliğine bakarlar.

Bu somut gerçeklere uygun tahlilleri ortaya koyarlar. Proleter devrimci hareketin gücü, olanakları, kitle bağları bu örgütlenme siyasetini hemen tümüyle, dört-dörtlük hayata geçirmeye el vermeyebilir. Bundan doğal ne olabilir ki? Biz sadece belli bir anda ne yapacağımızı değil, belli bir süreçte ne yapmamız gerektiğini tesbit etmeliyiz. Önümüze gençliğin örgütlenmesiyle ilgili hedefimizi koymalıyız.

Belli bir anda gücümüzün elverdiği, o anda hayata geçirebildiğimizi alıp teorileştirirsek, bu boyumuza göre görevler tesbit etmek ve boyumuza uygun siyaset saptamak ve dolayısıyla da, süreç-taktik anlayışıyla hareket etmek olmaz mı?

Halkın Yolu, proleter devrimci hareketin subjektif durumunu somut durum kabul ediyor ve buna uygun gençlik örgütlenmesi tahlilini hayal aleminde olmayan, somut duruma uygun tahlil olarak kabul ediyor.

Halkın Yolu, bir görevin bir anda yerine getirilmesi ile o görevle ilgili siyaseti birbirine karıştırmamalıdır.

Biz gençliğin örgütlenmesiyle ilgili tahlillerimizi içinde yaşadığımız günlerle sınırlı olarak değil, Ulusal Demokratik Halk Devrimi sürecinde geçerli olabilecek şekilde yapıyoruz. Önerdiğimiz üç ayrı nitelikteki örgütlenme şekli (Komünist gençlik örgütlenmesi dahil) Ulusal Demokratik Halk Devrimi süreci boyunca geçerli örgütlenmelerdir. Değişen şartlara, gelişen mücadeleye göre bu örgütlenmelerin biçimlerinde değişiklik olabilir. Fakat özü değişmeyecektir. Anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütleri bugün legal olanaklar değerlendirilerek oluşturulabiliyor. Fakat yarın değişen mücadele şartlarında bunları illegal olarak örgütlemek gerekebilir. Fakat bu örgütler yine işçi-köylü-öğrenci gençliği birleştiren ve faşizme, emperyalizme karşı mücadeleyi esas mücadele platformu olarak alan gençlik örgütleri olacaktır.

Biz gençliğin örgütlenmesiyle ilgili bu yazı serimize şu cümlelerle başlamıştık: "Soruna ülkenin içinde bulunduğu devrim aşamasının niteliği ile girmek istiyoruz. Çünkü söz konusu örgütlenme tipi, tamamen içinde bulunduğumuz devrim aşamasının niteliğinden kaynaklanmaktadır." (Sayı: 7, Sf: 6).

Bu cümlelerden de rahatça anlaşılacağı gibi biz içinde bulunduğumuz günlerle sınırlı, proleter devrimci hareketin subjektif durumuna uygun düşen bir tahlil değil, bütün bir döneme uygun bir tahlili en genel hatlarıyla yapmaya çalışmak niyetindeydik. Buna uygun davrandık.

Halkın Yolu'nun bizim gençlik örgütlenmesi ile ilgili görüşlerimize çeşitli itirazlarında bir uyumluluk ve tutarlılık değil, çelişki ve tutarsızlık söz konusudur.

İşçi-köylü-öğrenci gençliğin birlikte örgütlenmesine karşı çıkarken, işçi ve köylü gençlikle ilişkilerin oldukça zayıf olduğunu ve bu ilişkileri de proleter devrimci hareketin bizzat kendisinin değerlendirmesi gerektiğini, bu ilişkiler proleter devrimci gençlik hareketine devredildiği takdirde proleter devrimci hareketin kendisine geliştireceği ilişki kalmayacağını söylemektedirler.

Bu itirazın, gençliğin örgütlenmesiyle ilgili görüşlerimize karşı ileri sürülmesinin ciddi hiç bir yanı yoktur. Çünkü birinci olarak, proleter devrimci hareketin ifade edilen durumu geçicidir. Proleter devrimci hareket zaaflarını ve eksikliklerini giderdiği takdirde kısa zamanda alabildiğine geniş kitlelerle birleşme olanağına sahiptir. Bugünkü elverişsiz durum gençliğin örgütlenmesiyle ilgili tahlillerin yanlışlığını göstermez.

İkinci olarak, gençliği gençlik olarak örgütlemek gençlik hareketinin kendine özgü karakterinden ve gençliğin kendine özgü çıkarlarından dolayı gereklidir. Gelişen hareket, yönlendirdiğimiz hareket objektif olarak faşizme ve emperyalizme yönelmiş bir gençlik hareketiyse, bu hareketi kucaklayacak gençlik örgütleri yaratmalıyız.

Üçüncü olarak, Anadolu'nun çeşitli il ve ilçelerinde, proleter devrimci hareketin örgütlü bir çalışması olmadığı halde ve proleter devrimci hareket buralara örgütlü olarak uzanma olanağına sahip olmadığı halde, gelişen bir gençlik hareketi vardır. Bu gençlik hareketi içerisinde öğrenci gençliğin yanısıra emekçi gençlik de yer almaktadır. Bu hareket içerisinde sınıf bilinçli proleter unsurlar olmadığı halde veya çok az olduğu halde onlarca, yüzlerce anti-faşist, yurtsever militan genç vardır. Buralarda bu öğrenci ve emekçi gençliği içeren anti-faşist, anti-emperyalist merkezi gençlik örgütleri neden oluşturmayalım? Ayrıca tekrar belirtelim ki, o alanlarda proleter devrimci hareketin örgütlü çalışması olsa bile yine bu tür örgütlenmeler gereklidir. Çünkü gençlik hareketinin kendine özgü karakteri ve gençliğin kendine özgü çıkarları bunu böyle gerektirmektedir.

Devamı arka sayfada

Gençliğin örgütlenmesi (VI)

Baş tarafı sayfa 6'da

Halkın Yolu'nun itirazlarında uyumluluk ve tutarlılık yok demiştik. Örneğin son olarak yukarıya aldığımız itiraza bakıldığında sanki ileride proleter devrimci hareketin geniş kitlelerle ilişkileri gelişirse Halkın Yolu'nun da işçi-köylü-öğrenci gençliğin birlikte örgütlenmesine razı olacağı gibi bir intiba bırakıyor. Bizzat Halkın Yolu bu intibayı vermeye çalışıyor, fakat işin gerçeği böyle değil. Halkın Yolu taraftarlarıyla çeşitli kitle örgütlerinde yapılan tartışmalarda çıkan sonuç Halkın Yolu'nun farklı gençlik kesimlerinin birlikte örgütlenemiyeceğinin teorisini yaptığıdır. Gerçekten de Halkın Yolu işçi-köylü-öğrenci gençliğin birlikte örgütlenebileceğini kavrayamıyor. Yoksa mesele bunun bugün mümkün olup olamayacağı meselesi değildir. Halkın Yolu farklı gençlik kesimlerinin faşizme ve emperyalizme karşı siyasi mücadele platformunda birlikte örgütlenebileceğini kavramış olsaydı, içinde bulunduğumuz dönemde hiç olmazsa yüksek öğrenim gençliği ile liseli gençliğin birlikte örgütlenmesini kabul ederdi. Fakat Halkın Yolu'nun bunu da kabul ettiği yok. Halkın Yolu tıpkı Devrimci Gençlik oportünistleri gibi farklı nitelikteki mücadelenin farklı örgütlenmeler gerektirdiğini ve farklı gençlik kesimlerinin ortak siyasi taleplerinin bu farklı gençlik kesimleri için birlikte örgütlenmenin temeli olduğunu kavrayamamaktadır. Meselenin temelinde Halkın Yolu'nun bunu kavrayamaması yatmaktadır.

Marksist-leninistler, faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleye atılan gençlik yığınlarını iller ve ilçeler düzeyinde örgütlemeye kalkarken, işçi gençliği ayrı, üniversiteli gençliği ayrı, çırak gençliği ayrı, liseli gençliği ayrı, köylü gençliği ayrı örgütlemek gibi bir anlayışla hareket etmezler. Bizzat hayatın kendisine bakıldığında bu ayrımın saçmalığı görülebilir. Anadolu'nun çeşitli il ve ilçelerinde öğrenci ve emekçi gençlik faşizme karşı dişe diş mücadelede doğal olarak içiçe ve omuz omuzadır. Gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist eyleminin karakteri gereği bu böyledir. Hayatın içindeki bu içiçeliği biz ayrı örgütlenmelere giderek neden gereksiz yere ayıralım ki? Bunu bizzat hayatın içinde Devrimci Gençlik'çiler kavradığı halde Halkın Yolu hala kavramadı. Daha önceleri gençliği birlikte örgütleme, daha da önemlisi işçi ve köylü gençliği mensup olduğu sınıflardan ayrı olarak, gençlik olarak örgütleme gibi bir perspektife sahip olmayan Devrimci Gençlik, daha sonra hayatın da zorlamasıyla, "dernek bulunmayan yörelerde dernek kurulması, o bölgede gençliğin tek merkezi örgütünün oluşturulması" gerektiğini açıkladı. (Devrimci Gençlik, Sayı:17, Sf: 6) Üstelik kendisini işçi-köylü-öğrenci gençliği birlikte örgütlemeyenler diye eleştirenleri de, "bu eleştirinin maddi temeli yok" diye "azarladı".

Dünya devriminin geçmiş mücadele tecrübelerine bakıldığında, faşizme karşı anti-faşist gençlik güçlerinin birleştirilmesinden ve örgütlendirilmesinden bahsedilirken hiç de gençliğin şu veya bu kesim olarak ayrılmadığı, faşizme karşı olan gençlik güçleri (öğrenci ve emekçi) diye ele alındığı rahatça görülebilir. Dimitrov yoldaş, Komünist Enternasyonal'in 7. Kongresinde okuduğu ünlü tarihi raporunda komünist gençlik örgütlerine şu direktifi vermektedir:

"Komünist gençlik birliklerinin, bütün faşist olmayan gençlik kitle örgütlerinin güçlerini birleştirmeye, gene faşizme karşı, gençliğin görülmemiş bir haksızlığa ve militarizm hareketine tutulmasına karşı, genç kuşağın ekonomik ve kültürel hakları uğrunda, nerede olursa olsun; ister işletmelerde, ister mecburi çalışma kamplarında, ister kışlalarda ve deniz filosunda, ister okullarda ya da çeşitli spor, kültür örgütlerinde ve diğer örgütlerde bulunan gençliği anti-faşist cephenin yanına çekme uğrunda mücadele için, çeşitli genel örgütler oluşturmak için her çeşit çalışmayı yürütmelidirler." (Seçme Eserler I, sayfa 241)

Biz anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütlerinin niteliğini ve yapısını izah ederken bu örgütlerin; birinci olarak işçi-köylü-öğrenci gençliği içeren, ikinci olarak faşizme ve emperyalizme karşı gençliğin gelişen mücadelesini kucaklayan, üçüncü olarak proleter devrimcilerin etkiledikleri anti-faşist gençlik kitlesinin yanısıra diğer ilerici, yurtsever ve demokrat grupların etkiledikleri kitleyi de içermesi gereken örgütler olması gerektiğini belirtmiştik. Üçüncü olarak belirttiğimiz özellikten dolayı, bu örgütleri, farklı halk sınıflarına tekabül eden siyasi grupların gençlik güçlerini birleştiren ittifak örgütleri olarak tanımlamıştık. "Anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütleri" olarak tanımladığımız bu örgütler de Dimitrov yoldaşın önerdiği "genel örgütler" e benzer örgütlerdir.

Yine Dimitrov yoldaş Komünist Gençlik Enteryonasyonali'nin 1935 de yapılan 6. Kongresinin açılış konuşmasında bütün ülkelerin genç komünistlerine şu direktifi veriyor: "Dolayısıyla yoldaşlar, sosyalist gençlikle (kastedilen sosyal demokrat gençliktir. H.K yolunda GENÇLİK) birleşme ve onunla birlikte ortak ve birleşik örgütler kurma yolunda korkmadan yürüyünüz. Anti-faşist gençliğin tüm güçlerinin birleşmesi yolunda cesaretle yürüyünüz." (Seçme Eserler I, say. 333) (abç)

Görüldüğü gibi Dimitrov yoldaş gençliği şu veya bu kesim diye ayırmadan (yani işçi, liseli, üniversiteli diye ayırmadan) anti-faşist tüm gençliğin birleştirilmesinden ve bunun için komünistlerin etkiledikleri gençlik güçlerini kendi dışındaki faşizme karşı mücadele eden gruplarla birleştirilmesinden ve birlikte ortak ittifak örgütlerinin kurulmasından bahsetmektedir.

Halkın Yolu faşizme karşı aktif siyasi mücadelede gençliği seferber eden ve farklı devrimci yurtsever hareketlerin etkiledikleri gençlik güçlerini tek bir örgüt çatısı altında birleştirmesi gereken bu tür bir örgütlemeyi kavramakta neden güçlük çekmektedir?

Yaşadığımız günlerde daha geniş gençlik yığınları faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye atılmakta, anti-faşist, anti-emperyalist gençliğin safları genişlemektedir. Mücadele daha sertleşmekte, tüm devrimci, yurtsever gençlik güçlerinin birleştirilmesi, örgütlendirilmesi ve bu örgütlenmelerin iller, ilçeler düzeyinde merkezileştirilmesini gerektirmektedir. Dişe diş mücadele ancak böyle birleşik ve merkezi örgütler aracılığıyla her ilde ve ilçede, o il ve ilçedeki tüm gençliğin merkezi tek kitle örgütleri aracılığıyla yönetilebilinir.

En geniş gençlik yığınlarını örgütlemek, onları faşist diktatörlüğe karşı seferber etme ve faşist diktatörlüğün saldırılarını püskürtmek için, çeşitli birimlerde veya çeşitli meslek dallarında oluşturulan örgütler aracılığı ile verilen mücadele oldukça yetersiz ve zayıftır. Çeşitli illerde ve ilçelerde faşist diktatörlüğe, ve emperyalizme karşı verilen mücadeleyi örgütsel olarak merkezileştirmeden gençliğin mücadelesi başarıyla ilerletilemez. Bu mücadelede en büyük görev ve sorumluluk açıktır ki proleter devrimcilere düşmektedir.

Genişleyen, daha geniş gençlik kesimlerine yayılan ve kızışan mücadele, her il ve ilçedeki tüm gençliği kucaklama görevini üstlenecek anti-faşist, anti-emperyalist merkezi örgütlenmeleri oluşturma görevine daha sıkı sarılmamızı gerektirmektedir.

Halkın Yolu bu hayati görevde engel çıkarma yerine, bizimle birlikte aynı göreve dört elle sarılmalıdır.

Gençliğin örgütlenmesi meselesi ile ortaya koyduğumuz görüşlere daha ciddi, daha sorumlu ve daha objektif yaklaşılmalıdır. Halkın Yolu gençliğin örgütlenmesi meselesinde görüş ayrılıklarını bir an önce gidermenin hayati önemini kavramalıdır.

– SON –

Kapatılan gençlik dernekleri açılsın!

Faşistlerin en çok korktuğu şey kitlelerin örgütlenmesidir; kitle örgütlerinin geniş yığınları etrafında toparlaması, anti-faşist, anti-emperyalist saflara kazanarak, işbirlikçi kapitalizme, feodalizme ve emperyalizme yöneltmesidir.

Bunun için faşist diktatörlük genel olarak demokratik kitle örgütlerine, özellikle de halk gençliğinin çeşitli örgütlenmelerine azgınca saldırmaktadır. Son dört-beş ay içerisinde İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği, İzmir YDGD, Balıkesir YDGD, Bolu YDGD, Eskişehir YDGD, Kadıköy YDGD, İYÖD, AYÖD ve daha onlarca gençlik derneği sudan gerekçelerle kapatıldı.

Bunlardan Bolu, Balıkesir, Kadıköy YDGD, İYÖD ve daha bir çoğu kapalı bulunmaktadır.

İstanbul YDGD ise kitlelerin mücadelesi sonucu açılmasından iki ay sonra tekrar kapatıldı.

Bütün bunlar faşist diktatörlüğün, gençliğin çeşitli türden örgütlenmelerine, özellikle de siyasi örgütlenmesine gözaçtırmamaya çalıştığını göstermektedir.

Bugünkü 1630 sayılı dernekler yasası faşist bir yasadır. Çok sınırlı olan örgütlenme hakkı, kitlelerin mücadelesinin sonucu fiili olarak kullanılmaktadır. Derneklerin siyasi mücadele vermesi de böyle fiili olarak kullanılan bir şeydir. Faşist diktatörlük bunların hiçbirine müsaade etmeme çabası içindedir. Fakat o, herşeye mutlak kadir değildir. Beri tarafta demokrasi ve bağımsızlık için mücadele eden halk güçlerinin mücadelesi sonucu bu haklar faşist diktatörlüğe rağmen kullanılmaktadır.

Bugünkü örgütlenmeleri yaşatacak olan, kitlelerin örgütlü mücadelesi olacaktır. Bu da gençlik örgütlerinin faşist diktatörlük altında, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin araçlarından biri olduğu bilinciyle, en geniş yığınlarla kaynaşmasına bağlıdır.

Derneklerimize sahip çıkmak, onları yaşatma mücadelesi aynı zamanda, derneklerimizi kitlesiyle kaynaştırma mücadelesiyle birleştirilmelidir.

Bu mücadele halk saflarındaki gençlik güçlerini birleştirmeye yönelen bir mücadele olmalıdır.

Derneklerimizi mücadele aracı olarak kullanmada başarılı olduğumuz ve eylemin muhtevasına göre en geniş gençlik yığınlarıyla birleştiğimiz ve gençliğin mücadelelerini organize eden merkezler haline getirdiğimiz oranda saldırılar daha kolay püskürtülecektir.

Bu da, bu konudaki eksiklikleri gidermeye, zaafları aşmaya bağlıdır.

Derneklerin önemi kavranmalı, bütün anti-faşist anti-emperyalist gençlik güçleri birleştirilmeye çalışılmalı, derneklere yönelen saldırılara karşı mücadele edilmelidir.

DERNEKLER ÜZERİNDEKİ BASKIYA SON

KAPATILAN GENÇLİK DERNEKLERİ AÇILSIN

İYDGD KAPATILAMAZ

Faşist diktatörlük halk gençliğinin örgütlü mücadelesini engelleyebilmek için, gençlik örgütlerini kendisine saldırı hedefi olarak seçmiş durumdadır. Nitekim, yurdun her tarafında olduğu gibi İstanbul'daki gençlik örgütlerinin çalışmalarından da faşist diktatörlük rahatsız oluyordu. Bu yüzden İYDGD uzun süre kapatıldı, ancak gençlik yığınlarının yürüttüğü mücadele sonunda iki ay önce İYDGD açıldı. Bu arada kuruluşundan kısa bir süre sonra KYDGD de kapatıldı. İki aylık zaman zarfında İYDGD; zaaf ve eksiklerini gidererek, gençlik güçlerini birleştirmeye, mücadelesine önderlik etmeye çalıştı. İYDGD'nin çalışmaları yine, faşistlerin sivil ve resmi güçlerini rahatsız ediyordu ve tekrardan İYDGD'yi kapattılar. İYDGD'yi kapatmadaki iddiaları; 18 yaşından küçük bir çocuğun dernekte bulunmasıdır. Bu, derneği kapatmak için başvurulmuş bir bahaneden başka birşey değildir.

Kitlelerin örgütlü mücadelesi karşısında faşist diktatörlüğün de "kağıttan kaplan" olduğunu, şimdi kitleler daha açık bir şekilde görmektedirler. Bugün "ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ" şiarı ile mücadeleye atılan işçi-köylü - öğrenci gençlik kitleleri, kurtuluşlarının Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile olacağına inanarak anti-faşist, anti-emperyalist mücadelede yerini almaktadırlar. Faşist diktatörlük; İstanbul gençliğinin bu mücadelesini İYDGD'yi kapatarak engelleyemeyecektir.

İYDGD; İstanbul gençliğinin emperyalizmi, işbirlikçi kapitalizmi ve feodalizmi hedefleyen kararlı mücadelesi sonucu tekrar açılacaktır.

-YAŞASIN YURTSEVER, DEVRİMCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ

-YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

-NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

İYDGD BAŞKANI
A.RIZA ÖĞÜT

Mecitözü CHP Gençlik Kolları eski yönetim kurulu

Bizler Çorum'un Mecitözü kazasında bulunan devrimci gençleriz. Bir hafta öncesine kadar Mecitözü CHP Gençlik Kolları yönetim kurulu üyesiydik. Daha önce ilçemizde diğer devrimci arkadaşlarla birlikte CHP Gençlik Kolları'nı biz kurmuştuk.

CHP'den aday olabilmek için 27 tane aday adayı baş vurmuştu. Biz bu aday adaylarının kim olduklarını, geçmişte neler yaptıklarını inceledik ve büyük çoğunluğunun kesesini doldurmak, gününü gün etmek için meclise gitmek istediklerini kavradık. Bunlar içerisinde faşist olanlar da vardı. Ve seçimlerden sonra MHP saflarında yerlerini aldılar. Zeki Zengin ve Hacı Çil bunlara örnektir.

Diğerlerinden birçoğu çevrenin en zenginleriydi. Hasan Sabuncu en zengin eşraftır. Kasım Parlar çeltik ağasıdır. CHP adaylarının büyük çoğunluğu bu nitelikte kişilerdi.

Mehmet Ersoy, Şükrü Bütün, Ömer Baylan adlı adaylar ise üçlü bir grup kurarak seçime katıldılar.

Proleter devrimci Mehmet Ersoy çevre halkı tarafından sevilmekteydi. İlkokul öğretmenliği yaptığı Sungurlu, Alaca taraflarında işçilerin, köylülerin, öğretmenlerin, gençlerin güvenini kazanmış, tek desteği halk olan bir adaydı.

Ömer Baylan, Kargı Kaymakamlığı sırasında çalışmalarıyla ilçe halkının güvenini kazanmış bir demokrattı.

Şükrü Bütün, şimdi milletvekili seçildi. Çorum'da devrimcilerin davalarına karşılıksız bakan, iyi niyetli bir demokrattı.

Halk bu üç kişiye kesin kazanacak gözüyle bakıyordu. Gericiler, çıkarcılar her yerde bu üç adaya karşı propaganda yürütüyorlardı. Kasım Parlar adlı çeltik ağası önderliğinde gericiler bu üç adayı veto ettirmeye gittiler. Ankara'da genel merkeze "bu üç kişi maocu, komünist, bunlar veto edilmeli" diyorlar ve Mehmet Ersoy, Ömer Baylan veto edildi. Yurtsever Çorum halkı bu vetolara büyük tepki gösterdi. Daha önce grubu destekleme kararı olan biz Mecitözü CHP Gençlik Kolları olarak da bu anti-demokratik uygulamayı protesto ettik. Kendi içinde demokrasi uygu-

Devamı Sayfa 11'de

Sosyal-faşist "İlerici Yurtsever Gençlik" dergisinin maskaralıkları

Sosyal-faşistlerin her çırpınışı maskelerini biraz daha düşürmektedir. Bütün çabalarına rağmen yakayı ele vermektedirler. Sahte sosyalist maske, altındaki gerçek yüzlerini göstermekte, kendi niteliklerini kendileri açığa vurmaktadırlar.

İşte bir örnek daha:

"İlerici Yurtsever Gençlik" adlı sosyal-faşist yayın organı 42. sayısında "maocu basından nağmeler" başlıklı bir köşe açtı. Köşenin amacını önce "Sahibinin Sesinden" dinleyelim:

"Halbuki maocu basın, çağdaş politik güldürünün en seçkin örnekleri ni yumurtlamaktadır"

"..çağdaş politik güldürüye yapılan katkıların heba olmasına gönlü razı olmadığından, bu sayıdan itibaren bir köşe açmaktadır. Bu köşenin çağdaş politik güldürü sanatında gerekli yeri alacağına olan inancımızı belirtir, iyi günler ve iyi ağlamalar dileriz" (İYG S.42) (abç)

Evet amacı böyle bilertiyorlar ve arkasından siyasi ve ideolojik mücadeledeki acizliklerini ortaya koyuyorlar. Yüzlerce yıldır gericilerin marksist-leninistlere karşı kullandığı ve halen kullanmakta olduğu paslı silahlara ve yöntemlere sarılarak hangi sınıfın siyasi temsilcisi olduklarını açıkça ortaya koyuyorlar İşte bir kaç örnek:

"Zavallı maocuklar", "ey maocu tosuncuklar küçük bir kümes için niye bu kadar birbirinize giriyorsunuz?", "duyduk duymadık demeyin maocular düğünde devrim yapmışlar", "gülermisiniz, ağlarmısınız?...maocu tosuncuklar, masa başında hazırladığınız şu "okuyucu mektuplarını" biraz daha inandırıcı yazın. Vallahi gülmekten kasıklarımız ağrıyor artık, bize de yazık değil mi ama...Üstelik Gırgır'ın Fırt'ın, Çarşaf'ın fiyatını düşürmeye ne hakkınız var? Yakışır mı size başkasının ekmeği ile oynamak" şeklindeki bir sürü adice saldırı.

Bütün bunlar bir gerçeği dile getirmektedir. Sosyal-faşistler siyasi temsilcisi oldukları sınıfların sınıf özelliklerini açık bir şekilde ortaya koymaktadırlar.

Hiç bir davranış, hareket, düşünce sınıflar üstü olamaz. Mutlaka bir sınıfın damgasını taşır, özellikleri ni gösterir ve hizmetindedir. "İYG " adlı sosyal-faşist besleme yayın organının yaptığı da kendi niteliğini kavratmaktan başka birşey değildir.

Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarının temsilcisi olmanın verdiği acizlik içerisindedirler. Çürüyen, yok olan, bütün bunlara mahkum olmuş sınıflar ve tabakaların psikolojisi: Korku ve panik ve bu yokoluşu geciktirmek için sarıldığı silahlar, baskı, zulüm, yalan, demagoji; bunların hepsi bütün faşistlerde olduğu gibi onlar içerisinde bir klik olan sosyal-faşistler de de somutlaşmaktadır. Fakat bu silahlar sonunda sahibini vuran silahlardır.

Bu silah ve yöntemleri burjuvazi yıllardır kullanmaktadır. Bu silah ve yöntemlerle burjuvazinin ve temsilcilerinin marksist-lenininstlere saldırdığı, marksist-leninistleri organının bir takım yalanlarını ve sahtekarlıklarını daha önceki sayılarımızda açıklamıştık, bundan böyle de açıklamaya devam edeceğiz.

Bu karşı-devrimci hainler "İYG " adlı derginin 39. sayısında marksist leninist KALİNİN'in bir makalesini gözden düşürmeye, marksizm-leninizme çamur sıçratmaya çalıştığı bilinmektedir. Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao hakkında binlerce yalan, iftira yaydıkları,"İYG"dekileri gölgede bırakacak "nağmeler" anlattıkları da bilinmektedir.

Ve her çırpınışlarının onları biraz daha batırdığı, o paslı silahların sahiplerini vurduğu, tarihin tekerleğinin ileriye doğru dönüşünün engellenemediği de bilinmektedir.

Bunu sosyal-faşistler de engelleyemeyecek lerdir.

Yukarıda altını çizdiğimiz gibi "çağdaş politik güldürü sanatı" ndan bahsetmektedir "İYG" dergisi. Nedir bu "çağdaş politik güldürü sanatı "? Bugün halkın siyasete ilgisi artmaktadır. Derinleşen ekonomik ve siyasi buhran sonucu bu düzenden memnun olmayanlar, bu düzene karşı isyana kalkmaktadırlar. Bu güçlerin iktidar hedefine yönelmesini, devrimci saflarda yerini almasını engelleyebilmek için hakim sınıflar boş durmamaktadırlar. Emperyalistlerin ve onların uzantıları iç gericilerin onlarca allı pullu yayını vardır. Gırgır'lar, Çarşaflar, Fırt'lar, Pazar'lar vs.vs Bunlar da "çağdaş politik güldürüye" malolacak konuları "heba" etmemektedirler. Ve birçok "yetenekli"revizyonist de buralarda "çağdaş politik güldürü" yazılarını yazmaktadırlar. Hakim sınıfları eğlendirmektedirler.

"İYG" adlı sosyal-faşist dergi de; demagojilerinin, yalanlarının, sahtekarlıklarının, hızla ortaya çıkarıldığını görünce, karşı-devrimci yüzünü gizlemek için, yeni yeni kılıflar arıyorlar. Demagojilerini bu yeni yollarla sürdürmek istemektedirler, "İYG" adlı sosyal-faşist dergi şunu iyi bilsin ki; hangi maskeyi takarlarsa taksınlar, hangi kılığa girerlerse girsinler, her an ellerimiz onların yakasındadır. Onların gerçek yüzünü -sosyal-faşist yüzünü- açığa çıkarmak bizim görevimizdir.

"İGD" adlı cinayet şebekesinin yayın organı olan "İYG" dergisinin her sayısı yalan ve tahrifatla doludur. Gençliği karşı-devrimci saflara kazanmak, sosyal-faşist demagojisiyle etkilemek için yayın yapan bu yayın kendi yazılarıymış gibi yayınladılar. KALİNİN'in düşüncelerini, yazısını kendilerine mal ettiler. Bu sahtekarca tutumlarıyla KALİNİN'i kendi demagojilerine alet etmeye çalıştılar. Tek kelimeyle hırsızlık yaptılar. Biz bunu zamanında teşhir ederek bu tavrın hangi sınıfın tavrı olduğunu izah ettik. (Bakınız; Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK sy.9 sayfa.3)

Bu yalnız "İGD"lilerle sınırlı birşey değildir. Bu bütün sosyal-faşistlerin ve her türden gericilerin karakteridir. Bir örnek daha:

Bir başka sosyal-faşist grubun yayın organı olan "KİTLE"; kendi ağa babasının bir yazısını kendine maletti. Ve "Kurtuluş Sosyalist Dergi" bunu açıklayarak, "KİTLE"nin hırsızlığını ortaya koydu.

Bunlar çatlaklardan sızanlar, ya diğerleri?!

Bunların her yazdığının yalan ve sahtekarlık olduğuna dair bir delil daha. "İYG" dergisi 37.sayısında"Tunceli'de maocu-karşı-devrimci cephe" adı altında bir yazı yayınladı. Bu yazılarında "halk burada maocuları dövüyor, maocular tecrit oluyor" demektedirler. Tunceli'yi bilenler için mesele ne kadar açık. Ki bilmeyenler için de şunu söyleyelim; Tunceli, bugün Türkiye'de sosyal-faşistlerin hiç uğrayamadıkları bir şehirdir. Proleter devrimciler ise bu şehirde bağımsız adayları ile seçimlere katılarak 8200 oy aldılar.

Sosyal-faşistler, proleter devrimcilere saldırırken hep,"Halkın Sesi" adlı oportünist "aydın" tekkesinin pisliklerini de kendisine saldırı aleti etmektedir. Proleter devrimcilere saldırılarını kendi akıllarınca ("Halkın Sesi"nin pislikleriyle) doğru göstermeye çalışıyorlar. Sahtekarlıklarını başkalarına yüklemeye çalışmak her zaman gericilerin görevidir. Ama her zaman mahkum oldular ve de olacaklar.

"Halkın Sesi" oportünistleri bugün sizin gibi karşı-devrim saflarında olmamalarına rağmen -ki hızla oraya doğru yol almaktadırlar- hakim sınıfların halk saflarındaki uzantıları durumundadırlar. Görünüşte farklı olmalarına rağmen çoğu konuda sosyal-faşistlerle aynı görüştedirler.

Sosyal-faşistlerin bütün adice demagojileri, gerçek niteliklerini gizleme çabaları iflas ettirilecektir.

MECİTÖZÜ CHP

Baş tarafı sayfa 9'da

lamayan bir partinin, kendi dışına demokrasiyi hiç mi hiç uygulayamayacağı sonucuna vardık. Kapısını işçilere, köylülere, yurtseverlere, devrimcilere kapayan bir parti halkın partisi olamaz, olsa olsa burjuvazinin partisi olabilir.

CHP Gençlik Kolları'nda reformizmin etkisinde kalmış bazı arkadaşlar vetolardan sonra Ecevit' e ve CHP'ye güvenleri tamamen sarsıldı.

Biz yurtsever, devrimci gençler olarak seçimlerde bağımsız proleter devrimci aday Mehmet Ersoy'u destekledik. Bütün köyleri dolaştık. Somut örneklerle devrimin propagandasını yaptık. CHP Gençlik Kolları olarak yaptığımız bu çalışmalar, CHP ilçe yönetiminde bulunan kişilerce engellenmek istendi. Proleter devrimci adayla ilgili afişlemelerin CHP Gençlik Kolları olarak asılması bunları çok sinirlendirdi.

5 Haziran günü Doğu Mahallesinde sandık başında görevliydik. Biz taraftarlarımıza Mehmet Ersoy' a nasıl oy vereceklerini izah ediyorduk, CHP İlçe Yönetim Kurulu'ndan bir kişi burada da çalışmalarımızı engellemeye kalktı.

Seçimlerden sonra Mecitözü CHP Gençlik Kolları'nı feshettiler. Seçim çalışmaları sonunda şu sonuçları çıkardık:

1) Seçim sisteminin sahtekarlıklarını yeterince teşhir edemedik, gerekli önlemleri alamadık.

2) Oy kullanma yöntemi hakkında seçmenlere yeterli bilgi verilemediğinden Mehmet Ersoy'un 7000 i aşkın oyu iptal edildi.

3) Maddi imkansızlıklar çalışmalarımızı sınırladı.

4) Çalışmalara katılan arkadaşların propaganda ve ajitasyonda yetersiz olmaları çalışmaları etkiledi.

5) Reformizme karşı mücadelenin, faşizme ve revizyonizme karşı mücadeleden ayrılamayacağını kendi deneylerimizle gördük.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

YASALLAŞAN ÇIRAKLIK

Baş.ta.Sa.4'de

gibi çalıştırılan teorik, pratik eğitimi yaptırılmayan çıraklara asgari ücretin % 30 u bir ücret verileceğini (madde 13) belirtmektedir yasa. Yani 20 lira. Zaten bedava bir ücretle bir işçi gibi çalıştırılan çıraklara gündelik 10,20 lira verilmekteydi. Şimdi değişen birşey yok. Bedava denilebilecek çıraklık devam ediyor. Yol parası, çay parası, bir ekmek, ona bile yetmez bu ücret.

Çıraklar üzerinde feodal kırbaç, baskı, küfür hiç eksik olmaz. Angarya çırağın belini büker. Yasa bunları kanunlaştırıyor. (18-2 abc şıkları). Çırağa her türlü küfrü eden, dayak atan işverenin kılına dokunulmazken, çırak için onlarca şart ileri sürülmekte ve bunların hepsi işverenin keyfine bırakılmakta. Çırağın işten atılması eskiden ne kadar kolay oluyorduysa şimdi de öyle. Değişen birşey yok.

Maddelerden biri şu: "İşyeri sahibine karşı olan vecibelerini yerine getirmemesi" (madde 18-2 d)

Bundan ne anlaşılmakta? İşyeri sahibinin keyfi ile sınırları çizilecek yükümlülükler. İşte tam bir feodal bağımlılık, bir kölelik.

Çırağa meslek öğretileceğinden bahsedilmekte. Fakat haftada 8 saat teorik, pratik eğitimden bahsedilmektedir. Bunun 4 saati iş saatleri içinde, 4 saati işsaati dışında. Bunun uygulanacağı yok olduğu gibi, bu kadar bir mesleki pratik ve teorik eğitimle çırağa sanat öğretilemez. Bu çırağı ucuz bir işgücü olarak çırak adı altında bir işçi gibi çalıştırmak ve barbarca sömürmektir.

Bir örnekle konuyu sonuçlandırmaya çalışalım.

"507 sayılı kanuna tabi işyerlerinde çalışan çıraklar <u>kalfa belgesi aldıktan sonra, iki yıllık süre içerisinde çalıştığı işyeri sahibinin veya vekilinin muvakatini almadan başka bir işyerine giremezler</u> (madde 32) (abç) Altı çizili yerlere dikkat edilirse bunun tam da bir feodal bağımlılık maddesi olduğu kolayca görülür.

Kısacası bu yasa varolan aşırı sömürüyü, angaryayı, zulmü yasalaştırmaktadır.

Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün çıraklara kendi gönlüyle vereceği hiçbir şey yoktur. Ama çırakların yükselecek mücadelesi sonucu söke söke alınacak birçok ekonomik-demokratik hak vardır.

"UDC" RUSYA'YA

Baş tarafı sayfa 4'de

cu-goşist karması" diye adlandırdıkları orta yolcular "UDC" adlı karşıdevrimci cepheye tavır almalıdır.

Halk gençliği "UDC" gibi karşıdevrimci cephelerin karşısında yerini alacaktır.

Gençliği "UDC"ye çağıran "İGD", gençlik içinde tecrit olmuş, bir avuç saldırgan sosyal-faşistten oluşan "naylon" bir örgüttür. Saldırı ve cinayet şebekesidir. SADIK ve İDRİS yoldaşların katili olan bir örgüttür. Onun görevi devrimcilere, yurtseverlere saldırmaktır.

Gençlik yığınları bu sosyal-faşist hainleri iyi tanımaktadırlar. Bunların faşizme karşı mücadeleyi nasıl bastırmak istedikleri ve mücadeleyi arkadan hançerledikleri iyi bilinmektedir.

Proleter devrimci gençlik olmanın sorumluluğunu kavramalıyız. Sosyal-faşist demagojiye karşı mücadeleyi, faşist demagojiye karşı mücadelenin bir parçası olarak ele almalıyız ve hızlandırmalıyız. "UDC"nin niteliğini geniş gençlik yığınları içinde açıklamalı, teşhir etmeliyiz. Sosyal-faşistlerin propaganda ve ajitasyon çalışmalarını etkisizleştirmeliyiz. Halk saflarında olan siyasi grupların gençlik güçlerinin eylem birliğini -ilkeli birlik- sağlamada sorumluluğumuzun bilinci ile hareket etmeli; il, ilçe ve birimler düzeyinde de bunu somut programlar etrafında hayata geçirmeliyiz.

Proleter devrimci gençliğin, tüm halk gençliğinin güçlerini birleştirme sorumluluğu olduğunu unutmayalım. Emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme, feodalizme ve onların faşist diktatörlüğüne karşı tüm halk gençliğinin güçlerini birleştirmeye çalışalım.

PARTİ ÖRGÜTLENMESİNİN İLKELERİ

1921 Komünist Enternasyonal Üçüncü Kongresinde Benimsenen, Komünist Partilerin Örgütlenmesi ve Yapısı Üzerine Tez

YENİ ÇIKTI

V. İ. Lenin

RUS SOSYAL-DEMOKRAT İŞÇİ PARTİSİ'NİN KURULUŞU

günce yayınları

GENEL DAĞITIM: YURT-DA

GENEL DAĞITIM : YURT-DA

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

HALKIN KURTULUŞU Gazetesinin ücretli ekidir. SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞHANI, KAT. 5 AKSARAY-İSTANBUL BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET ABONE ŞARTLARI: YILLIK 65 TL. 6 AYLIK 30 TL. YURTDIŞI İKİ KATI İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL. GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ -İSTANBUL

ARNAVUTLUK

EMEKÇİ GENÇLİK BİRLİĞİ

VI. KONGRESİ

günce yayınları

GENEL DAĞITIM: YURT-DA

Adres: Şeftali Sokak. No: 10/4
Sultanahmet İSTANBUL
Yazışma adresi: P.K. 1139 Sirkeci/İSTANBUL

Büyük öğretmen Mao Zedung'u ölümünün 1. yılında anıyoruz

MAO ZEDUNG'UN ÖĞRETİLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

"Dünya bizim olduğu kadar sizindir de; ama son tahlilde sizindir. Siz gençler, hayatın baharında, tıpkı bir sabah güneşi gibi canlı ve hayat dolusunuz. Umudumuz sizlersiniz"

Dünya proletaryasının ve halkların büyük önderi ve öğretmeni Mao Zedung yoldaşın öğretileri ölümünün 1. yılında yine yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor. Mao Zedung yoldaş 1 yıl önce aramızdan ayrıldı. Ama o ölmedi. Bütün dünya proletaryasının ve halklarının özel olarak da gençliğin kalbinde yaşıyor. Mao Zedung'un düşünceleri ölümsüzdür.

O, Marx ve Engels tarafından kurulan, Lenin tarafından devralınan ve kapitalizmin son aşaması olan emperyalizm şartlarında, her bakımdan geliştirilen ve Stalin tarafından daima yükseklerde tutulan, sağ ve sol oportünizme, troçkizme karşı savunulan ve daha da yükseltilen, işçi sınıfının sömürü ve zulümden kurtuluşunun teorisi olan Bilimsel Sosyalizm'in evrensel ilkelerini Çin'in somut şartlarına, Çin devriminin pratiğine yaratıcı bir şekilde uyguladı. Çin halkının emperyalizme ve feodalizme karşı mücadelesinin ancak proletaryanın önderliği altında zafere ulaşacağını ve bu devrimin dünya proletarya devriminin bir parçası olan yeni tipte bir demokratik devrim olduğunu belirtti ve bu Ulusal Demokratik Halk Devriminin yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için evrensel bir yol olduğu tezini ortaya koydu, geliştirdi. Demokratik devrimle, sosyalist devrim arasında kesin duvarların olmadığını, bu iki devrim sürecinin aynı zincirin halkaları olduğunu ve proletaryanın önderliğinde gelişecek olan demokratik devrimi, kaçınılmaz olarak sosyalist devrimin izleyeceğini, yani, demokratik halk diktatörlüğünden kesintisiz olarak sosyalizme geçileceğini belirtti.

Toplumsal süreç içerisindeki çelişmelerin karşılıklı ilişkilerini, birbirleri üzerindeki etkilerini inceledi ve marksist diyalektiğin temel meselesi olan, şeylerin içindeki çelişmelerin ele alınması, incelenmesi yöntemine büyük bir açıklık getirdi.

Çin'de sosyalizme geçildiği yıllarda, ilk defa Lenin'in ortaya koyduğu, proletarya diktatörlüğü, altında da sınıfların var olduğu ve bu sınıflar arasında mücadelenin alabildiğine devam ettiği tezini getirdi ve proletarya diktatörlüğü altında da devrimin devam edeceğini belirtti.

Stalin'in ölümünden sonra Sovyetler Birliği'nde iktidarın Kruşçev hainleri tarafından gaspedilmesi ve Sovyetler Birliği'nde hızla kapitalizme geri dönülmesine karşılık Mao Zedung modern revizyonist ihaneti sergiledi ve modern revizyonistlerin her türlü saldırısına karşı marksizm-leninizmi kararlılıkla savundu.

Mao Zedung tüm yaşantısı boyunca gençliğe büyük önem verdi. Gençliğe güvendi ve mücadele içinde gençliğe yol gösterdi. O,17 Kasım 1957 de Moskova'da Çinli öğrenci ve stajyerlerle yapılan bir toplantıda şöyle diyordu:

"Dünya bizim olduğu kadar sizindir de; ama son tahlilde, sizindir. Siz gençler, hayatın baharında, tıpkı bir sabah günesi gibi canlı ve hayat dolusunuz. Umudumuz sizlersiniz"

Yine 1955'te "Çung-San ile Sin Ping bucağındaki 9 numaralı Tarım Üreticileri Kooperatifinin, Gençlik Hücum Tugayı" adlı yazısına giriş notunda gençliğin özelliklerini ve gençliğe olan kesin güvenini belirtiyordu.

"Gençler, toplumun en faal ve en canlı kuvvetidir. Öğrenmeye en istekli, düşüncelerinde en az tutucu olan, gençlerdir. Bu, sosyalizm çağında özellikle doğrudur. Çeşitli yerlerdeki mahalli parti örgütlerinin, Gençlik Birliği örgütlerine yardımcı olacağını ve onlarla birlikte çalışacağını ve özellikle gençliğin enerjisinin tam olarak değerlendirilmesi meselesini ele alacağını umarız. Parti örgütleri, gençleri herkesle bir tutmamalı, onların kendilerine has özelliklerini gözden kaçırmamalıdır. Şüphesiz, gençler yaşlılardan ve büyüklerden öğrenmeli ve onların rızasını alarak bütün faaliyetlere katılmak için var güçleriyle çalışmalıdırlar."

Mao Zedung bir çok konuda da gençliğe yol gösterdi, pek çok şey öğretti. Özellikle de kitlelerle, geniş işçi ve köylü yığınlarıyla bağlar kurmalarını, kaynaşmalarını öğütledi. Bir gencin devrimci olabilmesi için tek şartın onun geniş emekçi yığınlarla kaynaşmak istemesi ve bu doğrultuda çaba harcaması olduğunu vurguladı. "Bir gencin devrimci olup olmadığını nasıl anlarız? Nasıl mı anlarız? Bunun tek bir ölçüsü vardır. Bu ölçü onun geniş işçi ve köylü kitleleriyle kaynaşmak isteyip istememesi ve bunu yapıp yapmamasıdır. Eğer bunu yapmak istiyorsa ve gerçekten yapıyorsa, devrimcidir; yoksa ya devrimci değildir, ya da karşı-devrimcidir.

O, gençliğe önem verilmesi konusunda, gençliğin kazanılması doğrultusunda, bu görevi esas olarak yerine getirmekle yükümlü olan Gençlik Birliği'ne de öğütler de bulundu. Gençlik Birliği'ne yol gösterdi. 30 Haziran 1953'de Gençlik Birliği İkinci Milli Kongresi Başkanlık Divanı için düzenlenen kabul töreninde şöyle dedi:

"Gençlik Birliği, partinin esas görevine uygun olarak faaliyet göstermesinin yanısıra, kendi çalışmalarını da gençliğin kendine has özelliklerine uygun olarak yürütmelidir. Yeni Çin, gençliğe ihtimam göstermeli, genç kuşağın yetişmesiyle yakından ilgilenmelidir. Gençler okuyup öğrenmek ve çalışmak zorundadırlar; ama aynı zamanda büyüme çağındadırlar. Bu yüzden gençlerin çalışmalarına ve okuyup öğrenmelerine olduğu kadar eğlenmelerine, spor faaliyetlerine ve dinlenmelerine de son derece önem verilmelidir."

Büyük öğretmen, yüce önder Mao Zedung yoldaşın öğretileri bize de mücadelemize de ışık tutmalı, onun öğütlerini yerine getirmeli, öğretilerini hayata geçirmeliyiz. Onun bütün eserlerini büyük bir titizlikle incelemeli, öğretisini, derslerini kavramalıyız.

Ölümünün 1. yılında gençlik onun gösterdiği yolda ve onun öğretilerini, mücadelesini kendine rehber edinerek ilerlemede daha da inançlı ve kararlıdır. Mao Zedung yoldaşın düşüncelerini ölümsüz kılan şey de işte budur.